PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК XVII БЕРЕЗЕНЬ, 1976 ЧИСЛО 3

і досі сниться...

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XVII БЕРЕЗЕНЬ, 1976 Ч. 3

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $6.00
Передплата до інших країн 6.00
Поодиноке число 60

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 3 MARCH, 1976 VOL. XVII.

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $6.00
Subscription in other countries 6.00
Single copy 60

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Стор.

Т. Шевченко — І досі сниться 1
— У році нашого золотого ювілею 1
СКВУ — Звернення Секретаріяту 2
П. Роєнко — Галя Мазуренко 4
— Наш літопис 6
Музейні вісті 8
Наталія Кібець — У розпачливому змаганні 10
У. Кравченко — Спогади учительки 13
Відділ для дітей 15
Dauphin Festival 18
Звіт пров. з'їзду в Альберті 21
Громадська і родинна хроніка 23
Річні звіти відділів 28
Домашнє господарство 32
Українська вишивка 32

НА ОБКЛАДИНЦІ: „І досі сниться" — С. Карафи-Корбут

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ У ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

1. Батьки і діти — Т. Горохович ..... $ 1.00
2. Блискуча Зоря (про княжну Анну) — Митр. Іларіон ..... $ 0.50
3. Вибране — Г. Мандрика ..... $ 1.50
4. Видатні жінки України — Н. Полонська-Василенко ..... $ 6.00
5. Да Девелопмент оф Юкраінян Класикал Мюзик — Д. Козій ..... $ 0.50
6. Довідник про Союз Українок Канади ..... $ 0.10
7. Листки узорів з мистецької книжки (хрестиками, яворівкою, низин.) ..... $ 0.25
8. Дорогами сорокріччя — Н. Когуська ..... $ 1.50
9. Збірка мат. на 100-річчя з дня нар. Л. Українки $ 2.50
11. Навчаймо дітей укр. мови — Митр. Іларіон ..... $ 0.20
12. На крилах пісень (пісні з нотами на слова Л. Українки) $10.00
13. На роковини І. Франка ..... $ 1.00
14. П'єси для молоді ..... $ 2.50
15. Програма на свято матері ..... $ 1.50
16. Програма на свято книжки ..... $ 1.00
17. Програма для садочків ..... $ 1.50
18. Програма для Мол. Відд. СУМК ..... $ 2.00
19. Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської $ 1.00
20. Про життя і творчість О. Кобилянської ..... $ 0.50
21. Підручник для Надзірної Ради Мол. Від. СУМК $ 7.00
22. 50-річчя здобуття громадських прав — Г. Янішевська ..... $ 0.75
23. Релігійні мотиви у творах Л. Українки — Н. Когуська ..... $ 0.50
24. Статут Союзу Українок Канади ..... $ 0.25
25. Твори Л. Українки (в англійській мові) — КУК $ 7.50
26. Три сильветки — Л. Білецький ..... $ 1.50
27. Українська господиня (куховарські приписи, старе видання) ..... $ 0.50
28. Українські коляди (з нотами) — С. Яременко $ 0.75
29. Українська жінка в хореографії — М. Пастернакова ..... $ 3.00
30. Чверть століття (історія СУК), тверда оправа $ 2.50
31. Чверть століття (історія СУК), м'яка оправа $ 1.50
32. Чарівний діямант — М. Погідний-Угорчак ..... $ 2.00
33. Юкраініан Ембройдери ..... $ 7.00
34. Юний Скоморох (п'єси для молоді) ..... $ 6.00
35. Я вернуся (стрілецькі оповідання) — О. Крамар $ 0.50
36. Українські хресні імена (в англійській мові) — Р. Ґаук ..... $ 1.00

Також на складі маємо:

Візитівки (плейс карс) зі смолоскипом (тузин) $ 1.00
Жетони з портретом Л. Українки ..... $ 0.25
Конверти з листовим папером, що на ньому смолоскип ..... (тузин) $ 0.75
„Смолоскип" — відзнака Союзу Українок Канади $5.00
Срібні ложечки зі смолоскипом $6.50

Адреса Централі:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

РІК XVII БЕРЕЗЕНЬ, 1976 ЧИСЛО 3

У році нашого золотого ювілею — 1926–1976

Готуючись до таких урочистих святкувань нашого золотого ювілею, треба нам, бодай побіжно застановитись над нашими первісними завданнями, які лягли в основу нашої організації. Чому ми організувались? Яка була наша головна ціль? Що ми хотіли здобути спільними силами? Куди хотіли ми прямувати, згуртувавшись в одну громаду?

Дуже часто буває таке, що з часом і зо зростом організації життя приносить нові обов'язки, ставить перед проводом і членством нові ділянки й якщо вони позитивно впливають на наші первісні цілі, ми їх приймаємо та йдемо назустріч новим ділянкам праці. Приходять також нові люди, які зростали серед іншого оточення і пізнавши завдання організації побільшують її ряди своїм членством.

Одначе бувають і такі моменти, коли у вирі дрібної громадської роботи затираються первісні цілі, затрачуються, або губляться і твориться так званий відхил, або наростає "льокальний патріотизм". Тоді членство живе інтересами місцевих громадських справ, забуваючи про ідеологічні підвалини організації як такої. Тому дозволимо собі навести один уступ з ювілейної книжки "Чверть століття на громадській ниві", виданій з нагоди 25-ліття Союзу.

« Завдання й цілі, що кладуться в основу кожної організації, роблять її в більшій чи меншій мірі вартісною. А коли в основу організації кладуться справи народу, що висвітлюють його ідеали, показують устремління, з'ясовують його культуру, традиції, мову і т. п., то така організація стає повновартною і служить цьому народові у всіх його прямуваннях.

Виголошені на першім З'їзді (1926 р.) реферати відразу спрямували організаційну програму Союзу Українок Канади в русло народної праці та поставили її на високий рівень. Ця програма визначилась у двох головних напрямних конкретної роботи: перший — громадська праця в Канаді. Прилучитися до розбудови власного культурного життя тут: творити і будувати свою церкву, свої просвітні народні інституції, школи, піддержувати свою пресу, літературу, мистецтво, видавничу справу й інше.

Другий важливий і головний напрям праці — помагати нашому народові в його рідних землях боротися за свою свободу і незалежність, піддержувати народні інституції в Україні, ставати в обороні свого народу та інформувати вільний світ про політичне положення нашого народу в Україні. »

Цих два напрямні праці відкривали широке поле праці для Союзу Українок Канади.

І так у нашім ювілейнім році будемо стреміти до того, щоб наше членство — давніше і молодше пізнавало глибоку основу нашої організації, захоплювалось нею і завжди високо несло прапор своєї національної приналежности, льояльности і пам'ятало слова нашого Блаженнішого Митрополита Іларіона, що "Служити народові, це служити Богові".

Т. Шевченко

І ДОСІ СНИТЬСЯ

І досі сниться: під горою,
Між вербами та над водою
Маленька хаточка. Сидить
Неначе й досі сивий дід
Коло хатиночки і бавить
Хорошеє та кучеряве
Своє маленькеє внуча.
І досі сниться: вийшла з хати
Веселая, сміючись мати,
Цілує діда і дитя,
Аж тричі весело цілує
Прийма на руки і годує.
І спать несе. А дід сидить,
І усміхається і стиха
Промовить нишком: „Де ж те лихо?
Печалі тії вороги?"
І нищечком старий читає,
Перехрестившись „Отче наш".
Крізь верби сонечко сіяє
І тихо гасне. День погас.
І все почило. Сивий в хату
Й собі пішов опочивати.

Звернення Секретаріяту СКВУ

ДО УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В ВІЛЬНОМУ СВІТІ В СПРАВІ ОБОРОНИ СВОБОДИ РЕЛІГІЇ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ У СССР

Українці й Українки!

Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців у порозумінні з представниками Українських Церков схвалив зосередити свою діяльність у 1976 р. над обороною свободи релігії та прав Христової Церкви в СССР. До такої акції закликає нас сьогодні не лише "Універсальна Декларація прав людини", проголошена Об'єднаними Націями ще 10-го грудня 1948 року — в тому числі й Совєтським Союзом та розтоптана урядом того ж Союзу на землях України аж по нинішній день — але, передусім, і обов'язок солідарности з нескореним українським народом, що з посиленою відвагою далі бореться за свою людську гідність, за свою національну і державну незалежність, за свободу Христової України.

Як усім відомо, комунізм від самих початків свого існування, проголосив відверту й нещадну війну проти Бога і проти всякої релігії. Цю безбожну боротьбу він безкарно провадить по сьогоднішний день. Всі прийняті ним заходи, спрямовані на знищення віри в Бога і всякої релігії, є для нього добрі. Погрози, терор і брутальна сила, моральне і фізичне нищення людей та релігійних інституцій є постійним питанням у програмі його нищівної дії. Замикання і нищення Божих храмів, арештування, тортури і засуди на тяжкі довголітні терміни в тюрмах або в концентраційних таборах єпископів, священиків, ченців та тисячі вірних — все це вважається позитивним явищем в очах безбожного комунізму, що в своїй дикій ненависті до Бога і Його правди, хоче все підпорядкувати диктатурі партії, яка для нього є джерелом правди, нормою закону і мірою справедливости.

Моральні і матеріяльні руїни тієї звиродніло системи, нищення людини і всіх її духовних вартостей є страшні. Хто може забути жорстоке переслідування і брутальне знищення Української Автокефальної Православної Церкви в 1930-их і в 1943 - 1944-их роках або подібну злочинну ліквідацію Української Католицької Церкви в 1945 - 1952 роках? Крім цього, широко відомі й інші форми переслідування євангельських українських громад, римо - католиків у Литві, визнавців юдаїзму та інших релігій на території московської комуністичної імперії. Про це сьогодні широко інформують українські і російські підпільні видання; про це постійно згадує навіть совєтська офіційна преса, а також голосно заговорила про це й світова преса.

Однак, крім всіх цих релігійних переслідувань, безбожний комунізм не зумів зломити нескореного духа українського народу. Українська Католицька Церква там далі живе і діє в катакомбах. Українські православні священики і вірні також чинять великий опір нищенню християнства в Україні та благають вільний світ про поміч і оборону. Подібно бояться за права сумління та релігії й різні українські євангельські громади. А останніми часами до них приєдналися нові борці за права людини і за людську гідність. Це такі визначні сучасні творці української культури, чоловіки і жінки, як Валентин Мороз, Олесь Гончар, Ніна Строката, Вячеслав Чорновіл, Борис Сорока, Ігор Калинець та інші. Вони, хоч і виховані в московсько-совєтській неволі та затроєні отрутою безбожного комунізму, проте зуміли побачити всю брехню й злочинність комуністичної системи та відверто стали до боротьби в обороні Христової Церкви та її духовних і культурних вартостей, що в їхніх очах є нерозривно пов'язані з самими основами духовної культури українського народу.

Однак і їх стрінули жорстокі та нелюдські знущання, про які сьогодні вже знає й цивілізований світ.

Українська спільнота у вільному світі не може мовчати. Як невід'ємна частина українського народу на рідних землях, вона мусить включитися в цю святу боротьбу за Христа, Його Церкву й основні права людини. Тут ніхто з українців не може бути байдужим. На кожного з нас, як чоловіків так і жінок лягає в якійсь мірі певна відповідальність за майбутнє християнство на землях України. Цього від нас вимагає Бог, Христова Церква і загальне добро українського народу.

Тому Секретаріят СКВУ, в порозумінні з представниками Українських Церков, оцим проголошує нинішній 1976 рік роком оборони релігії і Христової Церкви в СССР.

Акцію оборони будуть провадити наші ук-

раїнські Церкви і Євангельські громади згідно зі своєю власною програмою. Секретаріят СКВУ, як виразник всієї зорганізованої української спільноти у вільному світі, готовий помогти їм у випрацюванні їхніх програм, у координації їхньої акції, та у представленні їхніх вимог державним урядам з українським поселенням, Об'єднаним Націям, а також різним міжнароднім організаціям і установам, зацікавленим проблемою прав людини.

Із згаданого вище випливає, що кожний українець та українка у вільному світі повинні включитися у цю оборонну акцію під проводом своєї Церкви чи Євангельської громади.

В цю акцію повинні також включитись і всі українські громадські, культурні, наукові та політичні організації й установи.

Сподіваємося, що українська спільнота у вільному світі успішно проведе в дію таку зорганізовану акцію в обороні свободи релігії та Христової Церкви в поневоленій Україні. Секретаріят СКВУ закликає всіх українців до цієї починної християнської й національної дії на Божу славу, для добра Христової Церкви та всього українського народу.

о. д-р В. Кушнір, президент СКВУ

Максим, Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді

Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви

Владика Ізидор Борецький, Єпископ

о. д-р С. Савчук, член Секретаріяту СКВУ

Пастор Йосафат Іваськів, представник Українських Віроісповідних Протестантських Об'єднань до Секретаріяту СКВУ

Сенатор П. Юзик, Голова Комісії Прав Людини СКВУ.

Дар для „Променя"

Пані Олександра Кампінська-Тацюн, довголітня членкиня Союзу Українок Канади у Тандер Бей, Онт., подарувала в користь журнала „Промінь" сто примірників своєї книжки

ВЕСІЛЬНІ ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ.

В цій книжці пані Тацюн, як авторка, оповідає про те, як в її рідних сторонах в Україні, в Сокальщині, відки вона родом, відбувалось весілля. Є тут подані всі обрядові форми, весільні пісні та інше.

Книжка ілюстрована деякою народньою ношею Сокальщини та іншими знімками. Весь прихід з продажі піде на журнал „Промінь". Ціна $2.00 з пересилкою.

Замовляти:

PROMIN
Box 3551, Sta. B.
Winnipeg, Man. R2W 3R4

БЕРИЛ ПЛАМТР, відкрита керівниця Ради Перегляду Цін Канади описує звироднілу економічну ситуацію Канади, як „майже економічний стан у крайній необхідності". Вона є бентежно ефективна в своїй критиці федерального уряду і здається, що вона є на шляху, щоб стати, маючи 66 років, прототипом бабуні Канади — біловолоса, темноброва, турбується в який спосіб ми їмо, робить зауваження в нашу користь, промовляє зрозуміло, осуджуючи блукаючих прем'єрів, нездержливі спілки, безвідповідальних працедавців і Міністра Сіль. Господарства. Пані Пламтр послідовно наполягала на „вичерпну національну харчову політику, не відокремлену політику щодо форми, заміну нескоординованих і часто суперечних дій зв'язаних з продукцією, внутрішнє постачання, вивіз і ціни споживача. Це є одна з її цілей у наступному році. Ґлоб енд Мейл Фото.

„К.С."

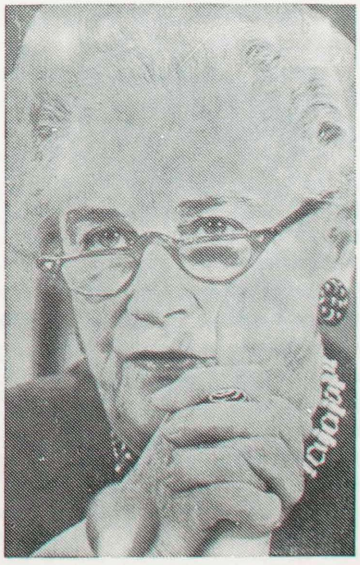

Петро Роєнко

Галя Мазуренко

(До 50-річчя поетичної творчости)

Живемо в часи, коли часто зустрічаємось з сумним явищем — нецінением вартостей, а зокрема тих, що мають пряме чи посереднє відношення до духових надбань, духового вияву людської творчости. Саме тому з почуттям своєрідної утіхи беремо до рук нові твори художньої літератури, а зокрема ті, які приносять душевну радість, якщо їх творять справжні поети. Вони збагачують українську духову культуру або розбуджують людську цікавість і манять до вершин ґрунтовнішого осмислення людського буття.

В особі Г. Мазуренко гармонійно поєднані поет-історіософ і поет-мистець, яка своїми артистичними малюнками не менше чарує, як і своїми поезіями. Саме тому хочемо відзначити цими скромними й непретенсійними рядками славне п'ятидесятиріччя поетичної творчости цієї талановитої і трудолюбивої дочки України, яка усе своє життя присвятила доброму імені нашого народу своєю цінною працею.

Галя Мазуренко народилася 25 грудня 1901 року. Про свої юні роки вона пише так: "В мене складне дитинство і я мала повну свободу вибору — йти на спокійне життя, чи мати те, що маю... Моя мати походить з кріпацької родини. Її пра-прабабка, чи бабка була полонянка - татарка з Криму, яку пан видав за Мазуренка, свого кріпака. Мій дід, мамин батько, вибився в люди, дістав добру освіту (адвокат) і був відомий на Донщині, де мав землю і млин. Дядьки, дехто з них записався до донських козаків, а деякі — відомі в свій час діячі (дядько Василь був професором в Петербурзі, Віктор — математик і винахідник, Юрко — правник, Семен — громадський діяч) і погинули при Сталіні, як і моя мати.

Мій батько познайомився з мамою, коли вона була студенткою в Петербурзі, але їх подружжя тривало недовго. Я покинула маєток батька Караси, коли мені було 4 роки і провела дитинство своє з мамою. Мій батько походив із старої аристократичної родини по матері, а з духовної по батькові. Я прийняла своє літературне ім'я по матері, яка прищепила мені любов до України і всіх пригноблених".

В час революції Г. Мазуренко разом з мамою виїхала з Катеринослава до Евпаторії (Крим). З різними пригодами, на які були багаті ті роки, дісталися до армії УНР, де виконувала обов'язки зв'язкової між армією УНР і повстанцями. Брала також активну участь у Зимовому поході, і за хоробрість була нагороджена орденом Залізного хреста та С. Петлюри.

Закінчилась перша світова війна. Г. Мазуренко інтерновано в польському таборі. З нього пощастило їй вийти, і вона виїхала до Берліну (Німеччина). Тут студіювала на історично - філологічному факультеті. Через два роки переїхала до Праги (Чехія), де продовжувала студії на літературно-історичному відділі в Педагогічному інституті ім. М. Драгоманова; цей відділ вона закінчила із званням педагога середніх шкіл. Але на цьому Г. Мазуренко не спинилась. Вона далі студіювала в цьому українському інституті, здобула докторат і була в ньому асистентом викладачем західньо-европейської літератури. Ступінь доктора філософії здобула в Українському Вільному Університеті, визнаний як М.А. в Лондонськім університеті.

Мистецтво — скульптура і малярство — вабило Г. Мазуренко не менше як поезія. Скульптуру вивчала ще у Катеринославі, потім у Варшаві, Берліні, Празі. Графіці навчалась у проф. Р. Лісовського. Тут же у Празі вчилась малярства та у Софії (Болгарія). Малярство закінчила у Віденському університеті. У Лондоні (Англія) поетка нострифікувала свій диплом з Педагогічного інституту і отримала право викладати мову (російську) в різних інститутах. Вона рівнож закінчила інсторично-філологічний факультет при Українськім Вільнім Університеті (Прага) із званням доктора. У Лондоні є членом товариства професійних малярів, з правом влаштовувати свої виставки. Про її мистецькі виставки є прихильні відгуки в журналах "Артс Реввю" і в "Таймсі".

Поетка увесь час цікавиться культурними здобутками інших народів. У листі, напередодні латинського Різдва 1971 року, вона, між іншим, пише: "Намагаюсь відчути Єгипет в малюнках, не текстах. Ці сумні очі фараонів і

їх близьких — яка невисловлена драма за ними. Застигли у віках рештки культури, листи до нас і душа... Коли ходжу по Лондоні, бачу відроджений дух Єгипту на багатьох. Але від цього ще сумніше... Продивилась і намалювала багато варіацій на Зен-Буддизм. Культ, не вічности, а одної миті... Японія не має реліквій старовини. Там все будують знову і тільки зміна є вічна. — Хочеться знати все, що тільки вмістили Лондонські книгарні з людського мистецтва, думок і варіацій... Познайомилась з еспанською і португальською культурою. Кілька полиць до гори у мене набиті моїми малюнками - медитаціями на різні теми і студіями чужих, далеких культур".

Не чужа поетці і музика. З юних років вона грає на піяно. Пробує свої сили в композиції. З історії музики довідується про "цікавий підхід до звука в китайців, — вони його вивчають сам по собі, без відношення до інтервалу... Сильне враження серед нічної тиші робить тихий єдиний, нечеканий звук. Скільки про нього написано! А в Індії не звук, а інтервал між звуками, інтервал ¼, ⅛ і зовсім нечутний, а від нього може раптом розбитись ваза і впасти стіна Ерихона. Ніщо друге так ясно, як музика й математика не свідчить про Вічне і нерухоме, що стоїть над трагедією нашого досвіду хвилинного життя".

Творчість. Поетичною творчістю Галя Мазуренко почала займатись ще в ранній молодости. Перші її поезії побачили світ у »Студентському вістнику« (Львів), »Нова хата« (Львів) та в »Літературно-Науковім Віснику« (Львів), що пізніше ввійшли до збірки. В 1925 р. появилась її збірка поезій "Акварелі" (Прага), а через чотири роки тут же (у Празі) побачили світ інші її збірки: "Вогні", "Стежка"; а два роки пізніше — "Самоцвіти". Після другої світової війни: "Пороги" (1960), "Ключі" (1969), "Зелена ящірка" (1971) і "Скит поетів" (1971) — усі в Лондоні (Англія). Прозові твори: "Не той козак, хто поборов..." і "Жолудевий гобелен" — автобіографічний твір.

У поетичних акварелях в однойменній збірці "Акварелі" замітною є настанова поетки, що є далекий, таємний світ, в який вона хоче дістатися, щоб його пізнати, хоч вона свідома того, що не так то легко знайти його. Адже людина живе в світі, який вона бачить і відчуває. Вона бачить його в найрізноманітніших видах, сприймає, чує реагує на нього, переживаючи при цьому різні душевні переживання і настрої. Одні з них залишаються в її ментальності на довший час, інші на коротший, а ще інші — проминають, забуваються. По різному людина реагує на ці переживання, по різному оцінює і поводиться. Це явище можна порівняти з порами року: весна, літо, осінь і зима.

У ранньої поетки такі переживання спричинює весна, чужина, кохання нічною порою, цілісною картинею ночі, ніжними почуттями молодої матері, яка з великим материнським почуттям співає колискові пісні своїй сірооокій, або складає пісні - байки; і "завершується акварельна поезія" співом серця. Чи не визначнішим в цьому є настроєвий виклик дійсности:

ВИ ЧУЄТЕ? Я ХОЧУ ЖИТИ!
ШУКАТИ І ТАКИ ЗНАЙТИ!

Цьому пориванню поетка залишиться вірною назавжди.

Вже перші збірки поезій Г. Мазуренко вражають незвичайною милозвучністю у побудові вірша, що свідчить, що поетка уважно працює над своїми творами; і має чимало успіхів — у неї нема переходу від "змагання з словом, з виробленням цікавої рими", як, наприклад, це було в раннього І. Антонича. Вірш поетки вражає звуковою упорядкованістю, мелодійністю, ритмічною вишуканою ритмікою. Цікаво й те, що в поетки дуже рідко зустрічаємо короткі вірші; натомість переважають 8 - 10 і більш стопові. Все це свідчить, що авторка вже перших збірок поезій є надзвичайно цікавий поет.

У збірці поезій "Стежки" читач зауважить вживання складнішої форми віршування. Позначається вона і різноманітнішою ритмікою віршопобудови. Ці самі прикмети поетичної творчости характеристичні і пізнішим збіркам "Ключі" і "Зелена ящірка". Ілюструємо це кількома прикладами. Вірш "Дівчині":

Ти на мене дивишся несміло,
І говоримо ми усе не про те...
Чом сльоза потай заблискотіла?
За що тяжко ранили тебе?

На себе не гнівайся намарно.
Ніби винна яблуня за цвіт?
Ти така, така сьогодні гарна!
Скільки, мила, буде тобі літ?

Тяжко важить слово в кожнім слові,
Я тобі скажу його. Не бійсь.

НАШ ЛІТОПИС – 1926-1976

Разом з приходом 1976 року Союз Українок Канади, перша українська жіноча організація в Канаді вступила у свій ювілейний рік 50-ліття. І хоч наш ювілейний З'їзд проголошено аж у 1977 році, то цей рік є нашим ювілеєм.

З нагоди цього золотого ювілею ми відкриваємо сторінку, в якій будемо подавати головніші події з життя нашої організації. Джерела для інформацій будемо черпати зі сторінок преси та видань Союзу Українок.

Друге — відкриваємо в журналі сторінки для спогадів, до яких запрошуємо членок по відділах. Кожна членка переживала якісь події, зустрічі з іншими, напр., спогад про перші збори т-ва, або моя перша участь у З'їзді, напр., колись жінки на фармах ходили по 10 миль пішки до Народного Дому на Збори. Бували й комічні моменти. Переповідайте бадьоро, з гумором і щиро. Нам було б дуже цікаво довідатись про працю наших учительок державних шкіл, тих перших, про яких мало знаємо.

Громадський рух серед українського жіноцтва почався досить вчасно, далеко скорше як оформилась наша організація в централю.

В Монтреалі 1918 року жінки зорганізували товариство "Вільна Україна". Головну ролю відограла там Клавдія Вепрук і частина з цієї групи опісля належала до відділу Доньки України при Соборі Св. Софії.

В довшім описі, що появився в »Українському Голосі« читаємо, між іншим, таке:

«Ми, українські жінки в Монтреалі, зійшлись 7 липня, щоб обговорити гірке положення наших матерів і сестер в Галичині і в Україні взагалі . . . »

На тих Зборах о. Редкевич закликав українських жінок організуватися, оповідав, як жінки інших народів працюють.

Першу статтю про потреби жіночої участи в громадському житті написала Анна Арабська, студентка і питомка Інституту Петра Могили в Саскатуні 1923 року:

«В нашім суспільстві — пише авторка, — жінка відограє дуже маловажну ролю, що годі числитись з її працею, хоч вона може зробити не одно добре діло . . .

Наше жіноцтво не є діяльне в народній праці, не тому, що воно не хоче, але тому, що його легковажить наше суспільство. »

Ціла стаття спрямована на те, щоб викликати в жінок певні амбіції до громадської праці.

Марія Остапович подає широке звідомлення про засноване Жіноче Товариство ім. Ольги Басараб у Форт Вілліямі 1923 року при "Просвіті", яке з часом стало одним із активніших відділів Союзу Українок Канади. До заряду увійшли: Текля Лиса — голова; Марія Остапович — заступниця; Антонія Гайовська — секретарка; Марія Лиса — скарбник. Радні — Єва Венгер і Бронислава Цибульська.

« . . . закликаємо наше українське жіноцтво по всіх закутинах Канади: організуйтесь у жіночі товариства. Час нам жінкам зрозуміти, що в організації наша сила . . . »

— — —

Редакція журнала запрошує жінок по відділах дописувати до журнала, особливо пишіть з нашого минулого, а в нім є багато світлих сторінок нашої історії.

Друже, я шепчу тобі з любов'ю,
Може . . . ви зустрінетесь колись.

Хай спиняють інші повінь літню.
Не спинити тихої води.
В тебе очі іскрять самоцвітом.
Скільки, бідна, ще заплачеш ти!

("Стежка", ст. 19)
Журнал »*Любисток*« ч. 1, Торонто

У другу річницю смерти мого дорогого мужа, бл. п. Григорія Романа, складаємо $5.00 на нев'янучий вінок і журнал „Промінь" у світлу пам'ять покійного мужа, тата і дідуся. Віна йому пам'ять!

Дружина Євдокія, діти і внуки, Гамільтон

— — — — —

Складаємо нев'янучі вінки у пам'ять наших дорогих родичів: тата, бл. п. Івана і мами Анни Бубнів, які упокоїлись — тато 1916, а мама 1927 р.

І світлої пам'яти родичів — тата Григорія і мами Анни Стефанюків, які упокоїлись — тато 1940 року, а мама 1935, в їх світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Покійним вічна пам'ять!

Лука і Параскевія Стефанюки, Едмонтон

— — — — —

У світлу пам'ять мого незабутнього чоловіка, бл. пам. Захарія Шкурупія, який відійшов у вічність у Торонті 2 серпня 1975 року, складаю нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Шкурупій, Торонто

Відвідайте свою країну - пізнайте її ще цього року!

Ваша країна чекає, щоб ви познайомилися з нею. Спокійні озера і великі ріки, незаймані ліси й піднебесні гори, модерні міста, що віддзеркалюють вітальність зростаючої нації, тихі сумирні міста й села, де життя пливе не надто швидко. Вберіть у себе її культурні нашарування, її різні традиції, її історію! Де б ви не були, будете дома.

Вас привітають сердечні, приязні люди в кожному кутку нашої неозорої країни.

Подорожні агенції і бюра допоможуть вам накреслити плян вашої власної поїздки в невідоме, порадять, які куточки вашого краю варто побачити, де, близько чи далеко від вас, зупинитися. Запитайте, як найкраще й найдешевше подорожувати, якими турами чи плянованими згори мандрівками.

Canada

Бюро туристики.
Канадський уряд.

Office de tourisme
du Canada

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Музей і його філії ми створили власними силами, власними засобами! Почався він з малої кількости експонатів, а впродовж недовгих років зріс до таких розмірів, що сьогодні приступаємо до будови нового приміщення, яке буде гордістю не тільки для нас, але й для всієї Канади! Слава його напевно дійде й на Україну! А все це — завдяки візії членок, які ним піклувались і членству, яке його постійно підпомагало!

До цього великого діла мусимо доложити всі зусилля, щоб у скорому часі будинок стояв готовий, де можна буде розмістити експонати, багатство наше, як годиться. Та не ми самі будемо двигати цю працю на своїх плечах — нам поможуть наші чоловіки, члени Товариства Українців Самостійників Канади (ТУС), наші діти в СУМК-у, та всі українці, яких цікавить наше мистецтво, наше життя в Канаді. Разом, спільними силами можна доконати все.

Як ви вже довідалися з сторінок »Українського Голосу« і нашого »Променя«, федеральний уряд дав нам щедру поміч, а завершити діло — таки мусимо ми самі.

Ми закликаємо кожний відділ улаштувати В ЦЬОМУ РОЦІ ПІДПРИЄМСТВО і призначити дохід з цього на БУДОВУ МУЗЕЮ. Гарний приклад дав наш відділ при Катедрі св. Івана в Едмонтоні, жертвуючи $5,000.00 на нове приміщення. Ваша цеглина значно допоможе у будові нового Музею. Хто дає зараз, той дає подвійно, каже пословиця.

ЧЛЕНСТВО МУЗЕЮ

Як було згадано на З'їзді і в пресі, членство в Музею виносить 10.00 дол. від родини, 5.00 дол. від особи і 3.00 дол. від студента. За ширшими інформаціями слідіть у пресі.

Заохочуємо нашу молодь — наших студентів — вступати в членство. Цей перший крок усвідомить їх, що належать до великої організації. Молодь, це найкраща запорука, що після нас, наші сини й дочки збережуть наші здобутки в майбутньому.

Пожертви на будову Музею Союзу Українок Канади

Д. Янда — Едмонтон (раніше 3,425.00)	$ 100.00
Розалія Фарина — Едмонтон (раніше 5.00)	100.00
Марія Чайковська — Саскатун	1,000.00
Анна Сокоробогач — Саскатун (раніше 500.00)	100.00
Українська Кредитова Спілка Нова Громада — Саскатун (раніше 100.00)	500.00
Андрій і Михаліна Гавриші — Саскатун	200.00
Ірина Стрільчук — Саскатун	100.00
Параня Крик — Саскатун	100.00
Марія Пернаровська — Саскатун	100.00
Степан Ситко — Вадіна (в пам'ять матері Катерини)	100.00
Відділ ім. О. Басараб — Гефорд, Саск. (раніше 500.00)	500.00
Відділ ім. О. Пчілки — Нипавин, Саск.	175.00
Відділ ім. О. Пчілки і сестрицтво св. Покрови при церкві св. Петра і Павла в Елшем і Кадет, Саск. (раніше 500.00)	500.00
Анастасія Кіщук — Саскатун (раніше 10.00)	25.00
П-во О. Заставні — Кадворт, Саск.	25.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Донвал, Саск.	25.00
Олекса Ленко — Канора, Саск. (раніше 25.00)	25.00
Марія Юрків — Кемсек, Саск.	10.00
Анна Магера — Кемсак (раніше 5.00)	10.00
Стефанія Михасів — Кемсек (раніше 5.00)	5.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Мазепа, Саск. (раніше 25.00)	30.00
П-во Андрій Никіфоруки — Норт Бетелфорд, Саск.	10.00
Відділ ім. Лесі Українки — Гемилтон, Онт. (раніше 155.00)	100.00
Антін Погорескі — Гемилтон	100.00
Галина Венґер — Віндсор, Онт. (раніше 5.00)	25.00
П-во Віліям Касіян — Вінніпеґ	200.00
Володимир Гавриш — Біссет, Ман.	100.00
Відділ ім. О. Пчілки — Тандер Бей, Онт.	100.00
Відділ ім. Савелі Стечишин — Келовна, Б. К.	24.25
Марія Наконечна — Рутленд, Б. К.	20.00
Марія Симчич — Вінніпеґ, до цього часу пожертвувала	765.00
Відділ ім. М. Маркович — Канора, Саск. пожертвував до цього часу	911.00

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

У своїм першім цьогорічнім обіжнику до відділів і членства центральна управа Союзу Українок Канади в Едмонтоні повідомляє про ювілейний рік організації. Пригадує членству, що наближаються дні, дата яких відограла таку важливу ролю в житті української жінки в Канаді.

— — —

Централя інформує про пляни будови Музею Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок Канади в Саскатуні.

"Музей і його філії — говорить комунікат — ми створили власними силами і власними засобами. Почався він з малої кількости експонатів і впродовж недовгих років зріс до таких розмірів, що сьогодні приступаємо до будови нового приміщення, яке буде гордістю, не тільки для нас, але й для всієї Канади".

Централя закликає відділи складати пожертви на Музей, улаштовувати підприємства на цю ціль, а до членства звертається складати дари та ставати членами Музею.

— — —

Централя Союзу поручає відділам улаштувати Свято Героїнь, роковини Шевченка та членський чай в користь журнала »Промінь«, який справді в цей час потребує піддержки відділів.

В центральній управі йде праця над приготуванням матеріялів до ювілейної книжки Союзу Українок Канади.

Згідно з плянами СКВУ, в справі заплянованої Пленарної Сесії Секретаріяту в Торонто в днях 7 і 8 лютого, Союз Українок Канади заступала голова пані Анастазія Шемелюк і ред. Наталя Когуська.

В Оттаві, заходами федерального уряду, відбулась в днях 13, 14 і 15 лютого конференція, на яку Централя Союзу Українок Канади делегувала ред. Н. Когуську.

За пожертви жиро дякуємо.

За Раду Музейної Фундації:

Соня Стратійчук

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND
1240 Temperance St.
Saskatoon, Sask.
S7N 0P1

Поштовий уряд вимагає

Просимо Передплатників журнала »Промін« звернути увагу на час, коли кінчається передплата. Подивіться на наліпку Вашої адреси і вгорі побачите, що там зазначено місяць і рік. — Це тоді кінчається Ваша передплата.

Просимо не відтягати висилку своєї передплати на наступний рік. Поштовий уряд Канади вимагає, щоб »Промінь« висилався передплатникам, а не післяплтникам. Після трьох місяців, від закінчення передплати, ми тратимо привілей висилати Вам журнал 2-ою клясою. Коли і дальше ми висилаємо Вам журнал, то ми платимо більше за пересилку. В такому разі, ми будемо змушені післяплатникам підвищити їхню післяплату, враховуючи підвищення коштів пересилок. Задавненим післяплатникам будемо змушені висилку »Променя« припинити.

— — —

З НАШОГО ЛИСТУВАННЯ

Виндзор, Онт.

Хвальна Редакціе!

В цім листі посилаю $20.00 — з того $6.00 на мою дальшу передплату на рік 1976, а $14.00 на наш дорогий часопис „Промінь". За Вашу правильну висилку журнала щиро дякую, як також прошу ласкаво посилайте „Промінь" на мою повище подану адресу як досі, за що ще раз щиро дякую.

Редакції, її співробітникам та всім читачам зичу кріпкого здоров'я, як також моїм бажанням є, щоб „Промінь" заглянув до кожного українського дому на цім континенті.

З пошаною —

Марія Корній

Замість квітів на свіжу могилу бабуні, бл. п. Анни Ворох, яка упокоїлась на 83 році свого життя відділ Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської у Витков, Саск. складає $10.00 на журнал „Промінь".

Анна Ворох приїхала з України 1971 року до дочки М. Стокалко, якої не бачила 44 роки. Хотіла бути похоронена поруч могили свого чоловіка в Україні, але спочила у канадській землі.

Управа і членик відділу у Виткові

— — — — —

У роковини смерти бл. п. Анни Тарновецький, членки відділу ім. Лесі Українки у Ванкувері, засилаю в її світлу пам'ять на прес. фонд „Променя" $10.00.

Марія Марко, Вінніпег

У РОЗПАЧЛИВОМУ ЗМАГАННІ

У ці дні погляди всіх,

хто вважає, що будь-які форми дискримінації щодо жінок є порушенням прав людини;

хто визнає однакову ролю чоловіків і жінок в економічному, політичному, соціяльному і культурному розвитку своїх країн, в родині і вихованні дітей;

хто поділяє думку, що всебічний розвиток суспільства можливий тільки при умові досягнення повної і реальної рівноправності жінки;

хто вважає, що рівноправність чоловіків і жінок є основною умовою для забезпечення прогресу людства, соціяльної справедливості, демократії, національної незалежності і миру, звернені на Всесвітній Конгрес Жінок — наймасовіший форум громадськості присвячений Міжнародньому Рокові Жінки. На цьому Конгресі мали б розробити програму спільних дій громадських сил по здійсненню високих ідеалів Міжнароднього Року Жінки, що сприятиме зміцненню взаєморозуміння і єдности сил, що виступають за рівноправність, міжнародне співробітництво, мир і прогрес.

Рік Жінки кругом нас. Европейські країни використовують цей рік для збудження самосвідомости жіночих мас і позбутися останків дискримінації жінки. Уряди держав проводять ту запляновану програму. Азійські й африканські народи почали нові змагання за письменність і освіту жінки та звільнення її з родинного й суспільного рабства. Американське жіноцтво посилило боротьбу за здобуття вищих керівних становищ для жінок в урядових та громадських установах ЗСА. Совєтський Союз використовує Міжнародній Рік Жінки для зовнішньої пропаґанди, не гордуючи фальшивими статистичними даними та заявами про щасливе життя жінки в СССР, а став він можливим звичайно лише завдяки жовтневій революції й приходу совєтів до влади.

Чи дійсно воно так? Завдяки тому, що в комуністичних країнах держава має монополь на біржі праці робітників, то без держави найти працю там неможливо, заробіток службовця, робітника та селянина стоїть дуже низько, що не забезпечує прожиток родині і жінка примушена також працювати. Тому частина працюючих жінок на Сході порівняно до всіх працюючих дуже висока. Так, напр., в Болгарії 81%, тобто з кожних 100 жінок 81 примушені працювати. В СССР з кожних 100 працює 76, в Польщі 66, в Чехословаччині 58, в Східній Зоні Німеччини 69. На Заході: — в Італії з кожних 100 лише 32, в Швайцарії 38, в Данії 40 та в Німеччині 48. Таким чином комуністична система ніяк не розкріпачила жінки, як то пишуть совєти. Вона її найбільше закріпостила. Зокрема характерною особливістю східніх країн є те, що там працює переважна більшість одружених жінок, тоді як на Заході працюють переважно самітні жінки та жінки молодшого віку. З появою дітей, як правило вони припиняють працю і віддають усі сили родині та вихованню дітей. На Сході, одружені жінки примушені віддавати дітей до садочків.

Підсумовуючи вище згадане, приходимо до сумного висновку, що стан жінки в СССР і загалом в комуністичних країнах значно гірший чим на Заході. Жінка там має бути невільницею комуністичної системи, фактично позбавлена права на бажане материнство.

Українське вільне жіноцтво, користаючи з уваги світу про положення жінки, посилило під проводом СФУЖО боротьбу за права українки в поневоленій Батьківщині. Завданням українського вільного жіноцтва показати світові забріханість фактів "щасливого" життя совєтської жінки, а спеціяльно жінки в Україні. Свої і чужі туристи постійно згадують про жінок на важких роботах. Для нікого не є секрет, що жінки в СССР працюють при видобуванні металів, вугілля в копальнях та шахтах, на металургійних заводах та фабриках — токарями, слюсарями, машиністами і звичайними чорноробами, на будівництві важких кам'яних споруд, автострадах, рубають в лісі дерево, вивантажують вози наладовані важкими скринями та міхами, в колгоспах в більшості ще й досі вживаються мотики, сапки, граблі, лопати і не диво, що жінки там скорше старіють і умирають на вісім років раніше від чоловіків. І щойно в 1975 році Комісії рекомендували міністерствам розробити і здійснити додаткові заходи, спрямовані на створення належних виробничих і санітарно-побутових умов для працюючих жінок. Виконання такого роду праці

роблять жінку нездібною до родів дітей, а що найважливіше спричинюють зменшення народин українського населення, що стає загрозою до існування української нації. Другою причиною до зниження українського народонаселення, про що совєтські джерела промовчують, хіба що читаючи дописи їхніх кореспондентів в часописах побачите про додаткове перевантаження жінок іншими факторами, зовсім невідомими на Заході, як відсутність та примітивізм у веденні хатнього господарства, бракує готових продуктів для варення їжі, поганий вуличний рух в містах, а в селах ще гірший, примушує працюючу жінку витрачати час на подорож до і з праці. А нескінчені черги за харчами особливо за городиною чи одягом, то вже треба витратити години за рахунок відпочинку. До того якість не завжди добра. Крім того брак мешкання для молодих родин та й відповідних грошових засобів. Як бачимо стан жінки в СССР аж занадто "щасливий" і рівноправність має у всьому, тільки немає часу пільнувати дітей і доглядати родину. До того чи не іронія про вільність та щастя жінки в Совєтському Союзі, де її переслідують за зберігання власної мови та культури, за право виховувати дітей, за шанування релігії, за оборону основних прав людини, за відмову публічно відрікатися власних чоловіків, коли їх засуджено за подібні звинувачення.

За такого роду провини в Совєтському Союзі, а особливо в Україні під совєтським режимом караються по тюрмах тисячі жінок. На міжнародніх теренах представники СССР, а з ними УССР перемелюють все ті самі пропаґандивні слова про щасливе і рівноправне положення жінки "совєтського народу"; крім того застелюють очі пропаґандивною мрякою про проголошення амнестії для жінок-в'язнів. Амнестія проголошена під назвою "Указу Президії Верховної Ради СССР у зв'язку з Міжнародним Роком Жінки", стосується жінок в'язнів засуджених до 5 років тюрми, для тих у кого є малолітні діти, вагітні або мають понад 55 років життя. Засуджені на довші реченці матимуть зменшений час кари до половини.

Не скористають з амнестії покарані за "особливо небезпечні державні злочини", бандитизм і за "дії, що дезорганізують роботу виправно трудових установ". До цих двох категорій належать жінки політ-в'язні, бо власне вони поповнили "особливо небезпечні державні злочини" та своїми домаганнями в тюрмах "дезорганізують" роботу КҐБ. Річ в тому, що українки в совєтським тюрмах свідомі дійсних замірів Москви супроти України, не погоджуються плямити честь політичного в'язня покаянними заявами. Тому вони є "особливо небезпечні". До їхніх "злочинів" належать між іншим їхні листи до представників влади та голодівки на знак протесту проти умовин у тюрмах і концтаборах. *Надія Світлична* ще в грудні 1973 року вислала з Мордовського концтабору листа до генерального прокурора СССР Руденка і проголосила голодівку, як протест проти "Декларації Людських Прав", що в Совєтському Союзі стала пасткою для людей, бо через довір'я до цієї Декларації і Конституції СССР сама Світлична попала до тюрми і осиротила дворічну дитину. Подібні листи і заяви голодівки писали мікробіолог *Ніна Строката-Караванська*, поетка *Ірина Сеник* і мисткиня *Стефанія Шабатура*.

Лише ми у вільному світі маємо змогу й обов'язок вести дію оборони і моральним тиском на міжнародні інституції вимагати полегшення для української жінки і дитини в нелюдському московському режимі.

Переслідування української інтеліґенції і робітників за всі прояви національного думання набирає все більших розмірів. Число арештованих, засуджених або переслідуваних на волі жінок України росте і їхні імена, принаймні деякі пробиваються поза залізні мури СССР дорогою самвидавних видань, передрукованих у пресі вільного світу. *Дарія Гусак* засуджена в 1950 році за членство в Організації Українських Націоналістів на 25 років. Від 1950 до 1969 року пробула у страшній Владимірській тюрмі і там утратила зір. Там же перебуває *Галина Володимирівна Селеванчук* засуджена на 13 років тюрми і 5 років заслання, за те, що хотіла разом з чоловіком і братом захопити літак і втекти з московського "раю". Чоловік її при цьому загинув. *Атена Волицька* зі Львова і *Христина Тимчук* з Києва заарештовані ще в 1972 році і досі сидять без суду. *Стефанія Ґулак* зі Львова звільнена з арешту, але постійно переслухувана органами КҐБ. Так само переслідувана *Раїса Мороз*, дружина *Валентина Мороза*. Звільнені з праці без засобів до життя *Марійка, Валя* і *Любомира Попадюк* зі Львова. *Ірина Дзеленко* та *Світляна Киричен-*

ко з Києва, *Стефанія Шабатура* 34 роки мисткиня-килимар. Її виставки українського мистецтва мали ще недавно великий успіх. Суд над нею відбувся у Львові у травні 1972 року. Присуд 5 років ув'язнення і 3 роки заслання. В тому ж році в липні відбувся присуд над поеткою *Іриною Стасів-Калинець*. Її засудили на 6 років ув'язнення і три роки заслання. Ірина Калинець є дружиною одного з найвидатніших українських поетів молодшої генерації Ігоря Калинця. Судили її по 62 статті карного кодексу УССР — "Антирадянська агітація і пропаганда". Ігор Калинець був заарештований 11 серпня того ж року. *Катерина Олицька* арештована в січні 1972 року в Умані. Під час обшуку забрали в неї спогади про громадянську війну в Україні, про Центральну Раду і перші роки совєтської влади в Україні. Весною 1973 року відбувся в Івано-Франківському відкритий процес 47 літньої *Ірини Сеник*, яку вдруге за "антирадянську діяльність" засуджено на 6 річне ув'язнення. Ірина Сеник відбула вже 10 річне заслання в рр. 1946-1956 за приналежність до ОУН. Вістку про процес над І. Сеник українська преса одержала зі статті Л. Ульченка у »Прикарпатській Правді«. У самому Києві має бути кількасот українських інтелектуалістів, позбавлених праці і викинених з професійних організацій за підписання лише заяв до ген. секретаря КПРС Л. І. Брежнєва, до Косигіна і Підгорного проти політичних процесів та їхньої беззаконної процедури. Між покараними є: *Михайлина Коцюбинська* — кандидат філологічних наук, автор кількох книжок і публікацій, науковий співробітник АН УРСР, звільнена з роботи і виключена з партії; *Ірина Заславська* — кандидат фізико-математичних наук, співробітник АН УРСР, звільнена з роботи і досі безробітна; *Галина Севрук* — художниця, виключена із Спілки Художників УРСР; *Зеновія Франко* — онука Франка, кандидат філологічних наук. На початку 1969 року звільнена з Інституту мовознавства АН УРСР, відома великою громадською активністю впродовж останніх років, ще раніше була виключена з партії. Зеновія Франко добивалася поновлення, навіть мусіла писати покаяння; *Надія Світлична* — сестра Івана Світличного, кол. працівника радіомовлення, добра приятелька *Алли Горської*, яка разом з Євгеном Сверстюком поїхала до Василькова і домагалася відкрити будинок і льох, в якому знайшли тіло вбитої Алли Горської. Навіть Міжнародний Рік Жінки відзначився судовою розправою над хворою 47 літньою *Оксаною Попович*, яку засуджено на 8 років концентраційного табору і 5 років заслання. Вона відбула вже 10 років таборів примусової праці у 1945-1955 рр. Оксана Попович походить з родини письменника Леся Мартовича.

Список імен можна продовжити, але і ці окремі прізвища говорять самі за себе. Хоч на довгих списках засуджених і заарештованих зустрічаємо порівнююче мало жінок, але важко уявити собі життя української жінки в умовах жорстокої дійсности. Яке життя матерів, дружин, сестер і дітей десятків і сотень репресованих, арештованих, засуджених і засланих? І чи українська жінка, член свідомої частини української нації не несе разом з нею важкий тягар поневолення і боротьби за самостійність?

І *чи не нам стати в обороні українських жінок політичних в'язнів?* Маючи факти подані аґенством "Ассошіейт пресс", як в знаменний День 8 березня Міжнароднього Жіночого Дня на Червоній площі в Москві в присутності прохожих, серед яких були туристи на знак протесту запалила себе жінка. Хто була ця жінка, покищо невідомо. А хіба геройська смерть 500 жінок 26 червня 1956 року у концентраційному таборі в Кінгірі, Караганда, роздушених московськими танками не була масовим протестом нелюдського ставлення до політв'язнів? А смерть мисткині, громадської діячки Алли Горської забитої в нез'ясованих досі обставинах, а смерть монахинь облитих водою при 40 градусному морозі? Імена всіх мучениць за Правду знає Господь Бог, але ми на вільній землі, у світі маємо енергійніше взятися за допомогову акцію нашим посестрам і всім українським політв'язням.

Резолюційна Комісія при СКВУ схвалила такі акції: симпозіюми, панелі і конференції з темою положення жінки в Україні, петиції до Міжнародніх організацій, моральна і фінансова допомога жінкам політв'язням, домагання амнестії для них демонстраціями, збиранням підписів під петицією до ООН і всіх держав ООН.

Для більшої масової опінії Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки на своїх пленарних нарадах 13 грудня одноду шно ухвалила пропозицію Конференції Мо-

Уляна Кравченко

СПОГАДИ УЧИТЕЛЬКИ

(Продовження)

Першого дня, коли вже прийшла на ту "лекцію", говорила зі мною тільки пані комісарева. Тільки не згадує нічого про науку доньки. Питається, чому не була я в м'ясниці на інших вечорницях. Говорить ще про мою туалету.

— Imaginez vous, що притрапилося зараз на другому вечірку. Всі пані та панночки були одягнені в чорні коронкові сукні, але одноманітність не робила ефекту; не було і "Eroberung"-у. Дальше говорить про інтимні відносини різних тутешніх пань, яких я зовсім не знаю. Коли ж я сама питаю про інформації до пляну наук для доньки, пані Авра відповіла:

— Це вже завтра Жоля пані скаже, що її цікавить, чого хоче учитися.

Подають чай і м'ясні страви. Пані просить лишитися. З великим здивуванням слухає пані, що я чаю не п'ю. Не вірить.

Бачу з її говорення, що студіює підручники доброго тону, но і знає, що аристократія п'є чай, а молоко і хліб — то пожива, відповідна тільки для служби.

Зайвим здавалося мені при першій стрічі пояснювати пані комісаревій гігієну, ще більш недоцільним виявляти свої думки про поділ людей на службу і панів.

Кажу їй тільки:

— Коли вже п'ю чай, так не китайський, а наш крайовий: з молодих листків ожин або суниць. А втім, я вегетаріянка, люблю овочі.

Пані величається тим, що п'є з донькою тільки чай з цитриною та білим ромом і їдять тільки м'ясні страви; ніколи навіть хліба не каже службі подавати до столу. Все в її домі відбувається, як у романі "Бліда графиня".

X

На другий день застаю вже тільки саму ученицю: в салоні на отоманці лежить у гарному негліже, в руках книжка, щойно розтинає картки.

Тоді появилася зовсім безвартісна річ S. Tarczy: Smiertelne wianki.

Сьогодні панна Жоля говорить без упину.

— Як гарно, що пані прийшли. Будемо читати разом цю новелю, але наперед рада б я з Вами грати нові мазури Тимольського. Будемо співати; маю дуже гарну пісню "Квєцярка" ("Млодосць і пєнкносць мам, квяти розношем . . . "). Як я тішуся, як тішуся Вами! Будемо читати, грати, співати, розмовляти. Я в піст дуже нуджуся, навіть совганки цього року нема.

— Прошу дати книжки, з котрих Ви досі вчилися.

— Не маю ніяких книжок. Але можна написати про книжки до книгарні, тільки не які нудні. Ми про все будемо говорити. Я скажу, що читала, що люблю читати. Учитися не хочу. Але Стася, дочка старости, старша від мене, ніби вчиться, через те мама хоче, щоб я мала учительку. Учить її панна Маня. Вона старалася дістати й у нас лекцію, але мама каже, що панна Маня небезпечна в домі, де є мужчини: баламутить братів Стасі; коло неї всі мужчини, вона ще відібрала б мені нареченого.

— Заки дістанемо книжки, можу Вам дещо розказати з літератури, та мушу знати, хто й чого Вас учив, що Ви читали досі.

— Я науки маю доволі. Два роки була в нас гувернантка, учила французького, співу, музики. Тепер читаю книжки з бібліотеки "Повістей та романів". Там є гарні речі, як: "На цментажу на вулькані", "Таємніце кляш-

---

лодечих і Студентських Центральних Організацій при УККА, щоб визначити та відповідно *відзначати* кожного року *день 12 січня, як День Солідарности з українськими політичними в'язнями в СССР, получений з одноденною голодівкою.* Внескодавці пояснили це тим, що в останніх Самвидавних матеріялах, які дісталися з України була заява Вячеслава Чорновола, що за новонародженою традицією українські в'язні в таборах та в'язницях Совєтського Союзу відзначатимуть День 12 січня щороку голодівкою і писанням петиції.

До "новонародженої традиції" В. Чорновола та інших українських політичних в'язнів приєднуються *українці Америки* і можна сподіватися, що українці в інших вільних країнах свого поселення приєднаються до цього.

Наталія Кібець

Міннеаполіс, Мінн.
27 грудня 1975 р.

тору неаполітанскєго". Але про свою лектуру я колись Вам скажу; сьогодні не хочу про те огворити. Навіть ця новеля мало "пікантна" для мене. Правда, пані, Ви все поможете мені написати лист до нареченого — він тепер у Львові, кінчить працю до докторату; не вмію писати, а боюся, щоб не зірвав "стосунку". Мати нареченого теж конче домагається, щоб я вчилася. Прислала мені навіть якісь книжки: Танської "Памйонтка по добрей матце" та "О повінносьцях кобєт".

Надійшла пані комісарева, і знову підвечірок, і говорення про сенсації дня. Про науку нічого не згадує.

Я мала охоту більше на лекцію не йти; але хочу пізнати цей тип панночок; хочу довідатися від панни Жолі про її дотеперішню лектуру.

Панночка очікує мене все у своєму салонику.

Сьогодні просить помогти вишивати пантофлі для "папи". За тиждень його іменини. З цієї нагоди відбудеться великий баль, і буде нова сукня з "магазину мод".

— Правда? Пані будуть нам грати до танцю; тепер піст, і музики не можна брати, потанцюємо при фортеп'яні. Коби так вільно мені убратися в адамашок або в оксамитну сукню з треном. Мама каже, що для панночок тільки газа в модній красці відповідна. Чи пані мають тоалету готову? І з яких журналів беруть пані звичайно моделі?

— Не конче те гарне, що модне і що з журналів вибране, — кажу на те своїй "ученици". — Невільницею моди я не є. Журналів не переглядаю. Моду вводять парижанки, звичайно акторки. А кожна з жінок може придумати і зробити індивідуально для себе тоалету вечіркову чи домашню суконку. Тут діло не в дорогій матерії: брокаті, атласі чи оксамиті. Може бути найдешевший мушлін, видатки найменші, — а сукня може статися чарівною поемою, може скривати невловимий чар. Тут рішає добір красок, лінія, крій, мистецьке пришпилення квітки. І до гарного одягу треба творчої фантазії, не взору, шаблону, однакового для кожної жінки.

Використання народних мотивів також важне; можна модернізувати — і щось гарне осягнути з народного строю.

Тільки жінки-ляльки з холодним серцем та пустою головою шукають шаблонів, готових моделів, тільки вони сміються з тих, котрі не можуть усе зміняти одягу як до моди, або з тих, що намагаються відійти від моди та вбираються відповідно до своєї роботи або до свого хисту; хочуть творити щось індивідуальне, гарне... Але на ляльки нема чого й гніватися.

Одначе панна Жоля не розуміла моїх слів, не проявляла творчості хоч би в царині моди.

— Навіщо думати самій, коли є готові "фасони".

Нечайно, щоб більше про моду не говорити, просить мене написати листа для неї до її нареченого.

— Не вмію сама написати. Пробувала зразу взяти дещо з листів Корженьовського; він чудові пише — хоч би ті до Августа в "Spekulant"-і, але мій наречений знає літературу, і штука не вдалася.

— Біла листова карта перед Вами на столику в такім гарнім, теплім салонику, свобода думок, безжурність, і Ви не знаєте, що писати до нареченого? Хоч би й найдрібнішим письмом писати, ще б чотири сторінки замало, щоб усе сказати, чим серце переповнене.

— Нареченого не кохаю. Я кохала іншого, але мамця його не апробувала, тобто не самого кохання, тільки подружжя. А втім, мамця до вибору не мішається. В неї одна умова: щоб наречений скінчив університет. Мені вже тепер однаково, все байдужне. Вибрала одного. Татко вдоволений з вибору: він же і правник, докторат буде мати, но і русин... Але його мати полька, — і він для кар'єри, подібно як татко, під нашою опікою змінить народність. Та все те вже менше вартне. Я вже втомлена минулим пережиттям — та й ще дечим...

Сама не знаю: читанням, мабуть, я втомлена. А лист бодай раз на тиждень мушу вислати... Вам, пані, труднощів це не завдасть. Я чула від папи, що пані пишуть новелі.

Мій папа русин, тільки мама про те не хоче знати. Мама мріє про титул пані старостині. Коли була гувернантка, то мусіла більше з мамою говорити, щоб мама привикала говорити по-французьки. Папа про Вас мені окремо говорив, і я цікава, як це робиться з тою літературою. Як пані пишуть новелі? Дуже прошу мені розказати. Мені звичайний лист не вдасться уложити.

(Далі буде)

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Т. Шевченко

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА

Тече вода з-під явора
Яром на долину,
Пишається над водою
Червона калина.
Пишається калинонька,
Явор молодіє,
А кругом їх верболози
Й верби зеленіють.
Тече вода із-за гаю
Та попід горою.
Хлюпочуться качаточка
Поміж осокою.
А качечка випливає
З качуром за ними,
Ловить ряску, розмовляє
З дітками своїми.

Валентина Дуб

МУРАХ - МАНДРІВНИК

Попід лісом їхав автобус. Пилипко сидів біля вікна й тихенько мугикав пісеньку. Раптом він помітив, що по склу повзе мурах.

— Зупиніть автобуса! — закричав Пилипко. — Мураха треба випустити.

— Та нехай їде... Тільки квиток візьме.

— Але ж його в мурашнику чекають, — сказав Пилипко.

— Не турбуйся, — подала голос тітонька в картатій хустині. — Мурахів у лісі багато.

— Але цей, може, в мами один, — стояв на своєму Пилипко.

Між пасажирів спалахнула суперечка. Одні казали, що мураха треба негайно випустити. Інш заперечували — мовляв, з-за такої дрібниці нічого автобус зупиняти. Гамір ставав голосніший і голосніший. Раптом водій загальмував:

— Гайда, хлопчику! — гукнув він. — Випускай свого мураха.

Пилипко з мурахом у жменьці миттю вистрибнув з автобуса. Він одбіг трохи вбік і посадив мураха на листочок подорожника.

Невдовзі Пилипко разом з усіма їхав далі. Він замріяно дивився у вікно й уявляв, як мурах дріботить лісовою стежиною додому, щоб розказати всім братикам і сестричкам про свою мандрівку в автобусі.

Т. Шевченко

І ЗОЛОТОЇ Й ДОРОГОЇ

І золотої й дорогої
Мені, щоб знали ви, не жаль
Моєї долі молодої;

А іноді така печаль
Оступить душу, аж заплачу,
А ще до того, як побачу
Малого хлопчика в селі.

Мов одірвалось од гіллі,
Одно-однісіньке під тином
Сидить собі в старій ряднині,

Мені здається, що се я,
Що це ж та молодість моя.

Тарас Шевченко

НА ВЕЛИКДЕНЬ

На великдень, на соломі
Против сонця, діти
Грались собі крашанками
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святам
З лиштвою пошили
Сорочечку. А тій стьожку,
Тій стрічку купили.
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шкапові,
Кому свитку. Одна тілько
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
— Мені мати куповала.
— Мені батько справив.
— Мені хрещена мати
Лиштву вишивала.
— А я в попа обідала, —
Сирітка сказала.

Багатокультурність спричинюється до скріплення Канади

Канада гордиться тим фактом, що її громадяни походять з різних культурних середовищ. Ми, як канадці, можемо користуватися результатами своїх різних талантів, культур і технічного знання і тим будуємо Канаду в сильнішу й динамічну країну.

Своєю постійною політикою щодо багатокультурности ваш Канадський Уряд заохочує до партиципації в цих культурних багатствах, щоб усі канадці мали з цього користі.

ОСЬ, КІЛЬКА ПРИКЛАДІВ, ЯК БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ СТОСУЄТЬСЯ ДО ВАС:

- ☐ Допомога в організуванні і комунікації через ЗВ'ЯЗОК З ЕТНІЧНИМИ ГРУПАМИ.
- ☐ Підвищення свідомости нашої культурної версифікації через ПРОГРАМУ КАНАДСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ.
- ☐ Дорадчий комітет дає поради в справах КАНАДСЬКИХ ЕТНІЧНИХ СТУДІЙ.
- ☐ Фінансування НАВЧАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НЕОФІЦІЙНИХ МОВ.
- ☐ Допомога в організуванні БАГАТОКУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ.
- ☐ Допомога іміґрантам через ПРОГРАМУ ІНТЕҐРАЦІЇ ІМІҐРАНТІВ.
- ☐ Фінансування добровольчих груп через ПРОГРАМУ ДОТАЦІЙ.
- ☐ Продукція багатомовних фільмів через НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ КІНОФІЛЬМІВ.
- ☐ Документація багатокультурної історії в НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЇ ЛЮДИНИ.
- ☐ Розшуки й зберігання етнокультурних рекордів у ПУБЛІЧНИХ АРХІВАХ.
- ☐ Придбання книжок у неофіційних мовах у НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ.

Надсилайте свої погляди чи пишіть по ближчі інформації до:

Multiculturalism,
P. O. Box 36, Station "A",
OTTAWA, Ont. K1N 8Z9

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

PROMIN

Vol. XVII. No. 3 ENGLISH SECTION MARCH, 1976

DAUPHIN FESTIVAL: TEN YEARS OF GROWING SUCCESS

DAUPHIN, Man. — By Sunday evening more than six tons of "varenyky", hundreds of gallons of borshch and pots of "holubtsi" had been eaten, the last "'hopak" had been danced, and this town 210 miles northwest of Winnipeg began to return to normal . . . until next year.

Canada's National Ukrainian Festival in Dauphin has a unique charisma that has made it an international success. It's fun! It's educational. It's guaranteed to touch a warm spot in your heart, and etch a beautiful memory in your mind.

The four day festival which began Thursday, July 31, and ended Sunday, August 3, is the best attended festival of its kind in the world. It has attracted over 400,000 people in 10 years.

Heavy rain fell Thursday, the opening day of the festival. It left the festival grounds a soggy mire, and moved most of the people indoors to the Fine Arts Center, which opened at 10:00 a.m., to view the second of ten basic themes which will be featured in the next ten years.

This year's theme, history, commemorated the two hundreth anniversary of the destruction of the Zaporozhian Sich.

Andrew Gregorovich, a librarian at the University of Toronto and vice-chairman of the Toronto Historical Board, displayed twenty-five rare maps of Ukraine from his private collection illustrating the historical heritage of the Ukrainian people. The maps were all hand colored originals, and one of them is 400 years old.

In conjunction with this theme, a display of artifacts and visual presentation of the Kozak era, "Salute to the Kozaks" was prepared by the Ukrainian Cultural and Educational Center of Winnipeg.

A Winnipeg artist Dmytro Farkavec, who along with his brother prepared 103 portraits for the last year's "Ukrainian Literature" display, was specially commissioned by Center to prepare a set of charcoal panels interpreting the major facets of Kozak life for this year's display.

The theme of the 1976 Fine Arts Display will center around Ukrainian architecture.

On the lighter side, the afternoon gave the public a chance to see the first Ukrainian Children's Theater perform the well-known opera-fairytale by M. Lysenko, "Koza Dereza", which had been previously presented in Montreal during Expo '67 and at the New York World's Fair in 1964-65.

Friday afternoon, the Ukrainian Children's Theater presented the opera-fairytale "Heart of Oksana" by Turkewych-Lukianowych, and Saturday, the drama "Boyarynia" by Lesia Ukrainka.

This year's Queen of Winnipeg's Folkloramа's Kiev Pavilion, Bohdana Bashuk, starred in two leading roles.

The artistic director of the Theater is T. Turkewych-Martynec, while the producer is N. Leontowycz, and accompanists are Prof. Inka Rudnycka and B. Bashuk.

Without having to leave their seats, the "Koza Dereza" audience was treated to more free entertainment, this time a talent show, lasting two hours, and featuring vocal, instrumental and dancing soloists and groups.

Danylo Chomiak, well-known broadcaster, emceed his fourth amateur talent contest at Heritage Hall which has grown from 17 entries in 1970 to 163 in 1975.

The group coming farthest for the Talent Show were the Ukrainian Folk Dancers of Sydney, N.S. This group, under the direction of John Huk, took first prize in the intermediate dance group.

At the Fine Arts Center, people were lining up waiting for their postcards and letters to be stamped wih the post mark "Ukraina". Mr. Chita the postmaster, said that over 2,000 letters and postcards were handled by the staff of twelve — a 60 per cent increase over last year's figures.

The pioneers were attracting a lot of attention by their recreation of the homesteading days. These powerful men in their seventies, demonstrated how they threshed grain with a

flail and showed how the crude instruments of the early days were used to break the soil eighty years ago in the Dauphin area.

Those interested in Ukrainian education in public schools, browsed through a display of books and teaching aids presented by the Manitoba Department of Education, while those interested in higher education, could browse through books and pamphlets displayed by the University of Manitoba Slavic Department.

Four craftsmen displayed their woodwork, explained and demonstrated their craft.

Paul Stepowy, a professional instrument maker, specializes in the construction of banduras, and is the chief craftsman for the Taras Shevchenko Bandurist Chorus of Windsor and Detroit. Vasylo Hawrylko is recognized as one of the finest master "riz'bari" in North America. Nick Supewich showed how to make "tsymbaly".

Myroslav Sulatysky, a self-taught artist, has been doing woodwork based on the Ukrainian tradition for only eight months.

The "pysanka contest and display was as popular as ever and attracted over 125 entries. The senior class contest was won by Sophia Korysko of Edmonton.

Further down, Ted Diakow of Calgary, showed how much fun ceramics can be, and Mr. Okrushko, a cartographer from California, showed his authentic beautiful map of Ukraine.

On a more serious level, students representing the Winnipeg Branch of the Committee for the Defense of Valentyn Moroz were collecting signatures for a telegram to be sent to Prime Minister Pierre Trudeau, asking for his intervention on humanitarian grounds on behalf of the Ukrainian dissident, who has been unjustly incarcerated by the Moscow government.

The increasing Ukrainian content of the festival is attested in the letter sent by Yaroslav Lozowchuk, Co-Chairman of the Fine Arts Center, to the program coordinator of International Women's Year Secretariat, regarding the Women's Year booth.

As requested, the International Women's Year Secretariat sent a Ukrainian field worker. Myroslava Pidhyrna. Most of their brochures were in the Ukrainian language, and colorful stickers with the International Women's Year slogan "Chomu Ni" (Why Not?) vanished as quickly as they were offered.

One of the most colorful annual cultural events was the Friday afternoon official opening of the festival. "Obzhynky", a harvest ceremony, is the traditional symbolic offering of harvest bread and salt to the hospodar and hospodynia, UNA Supreme President Joseph Lesawyer and his wife, Mary, who in turn greeted all visitors with "vitayemo".

For both, the 1975 festival was a repetition of their 1973 roles as hospodar and hospodynia. They had first come to the festival in 1969, when Mrs. Lesawyer, a former member of the New York City Opera Company, had been one of the featured singers at the Grandstand Show.

Mr. Lesawyer explained that UNA's interest in the festival was the service recognizing the pioneers, held each festival Sunday at the Cross of Freedom on the banks of Drifting River. He also stated that this festival instilled a pride and had a great influence on the Ukrainians in North America.

During the opening ceremonies, former hosts and hostesses, former presidents of the Festival Committee, as well as the Honorary Life Members were all honored with token gifts of appreciation from the 1975 Festival Committee.

A special presentation of a brass plaque commemorating the Tenth Annual Canadian National Ukrainian Festival and its contributions to the multi-cultural heritage of Canadian society was made by a Ukrainian member of the Winnipeg City Council on behalf of Mayor Stefan Juba.

One of the staunchest supporters of this festival is a Canadian Senator who has been coming to the festival every year since his first visit in 1968, and who subsequently was made an honorary life member. Senator Paul Yuzyk of Ottawa believes the Ukrainian festival is one of the most colorful expressions of this country's unique character.

It has been a particular pleasure to Sen. Yuzyk to see that others, who are not of Ukrainian extraction, are willing to support and promote the idea of this ethnic celebration.

Among the other political figures that were present at the opening ceremonies such as the M.P. Dr. G. Ritchie, M.L.A. Peter Burtniak, Mayor Andy Newton, Reeve John Potoski, former attorney general of Manitoba Michael Hryhorczuk, and several Ukrainian mayors of surrounding towns, former Liberal member of Parliament, Mark Smerchanski, also in atten

dance, was the premier of Manitoba, Edward Schreyer.

He praised the organizers of the festival for staging such a large display of Ukrainian culture.

Saturday morning the festival started at 9:00 a.m., with the opening of the fair grounds.

One of the most popular places of the festival grounds was the area demonstrating the traditional ancient art of baking bread, where the heavenly aroma of bread baking was always in the air.

At the opposite end of the grounds, Madam Wacylyk, her daughter Stefania, and granddaughter Olia, were reading cards in the good old-country style. This booth was so well patronized that the "vorozhky" (fortune tellers) were compelled to close down one day earlier than planned due to exhaustion.

Saturday noon, saw lots and lots of people, packing the streets to watch the lengthy parade. There were riding Kozaks, beauty queens, bands, pioneers, dignitaries, performing dance groups, majorettes, Shriners, high school bands that played Ukrainian marches, and youth, that as part of the curriculum of summer Ukrainian language courses at both the Mohyla Institute in Saskatoon and St. Andrew's College in Winnipeg attended the Tenth Annual Dauphin Festival.

One dollar entered you into the "varenyky"-eating contest, which saw Oleh Myskiw, a young man from Irvington, N.J., claim the first prize trophy with a record eat of 20 "varenyky" in two-and-a-half minutes.

During the festival, thousands had a chance to take in what is billed as the largest Ukrainian show of its kind in North America. Four grandstand performances drew in an audience of over 25,000 people in four days.

The talk of the town was the tremendous improvement in the disciplined young Zirka Dance Ensemble of Dauphin under the directorship of Jerry Dutchyshyn, and the Festival Choir under the baton of Mrs. Helen Lazaruk-Henderson.

Each performance was opened with a traditional welcoming dance done by the Zirka dancers. Twenty beautiful girls with happy smiles and carrying hand embroidered linen towels, welcomed the audience. The climax of the dance was the appearance of two young girls with the traditional welcome of bread and salt.

Master of ceremonies, Yaroslav Semchyshyn, asked all non-Ukrainians to stand and they outnumbered by far those of Ukrainian extraction. Visitors from every province of Canada and from Europe, Africa, and Australia made their presence known and were enthusiastically greeted.

The Riding and Dancing Kozaks of Dauphin clearly captured the imagination of this year's crowds. The electrifying, humourous dances included an abundance of leaps, twists and kicks. Then there was the exit. After the ceremonial mounting, they thundered away on their horses with sabres flashing.

The Neduzak Family from Beausejour, Man., a trio of two sisters and a younger brother playing the violin, the accordion and "tsymbaly," sang and played a medley of Ukrainian folk songs.

The Lebedy Trio of Sudbury, accompanied by the young bandurist Peter Kosyk, a former member of the Bandurist Chorus of Windsor and Detroit, has been highly acclaimed not only in their native Canada, but also in the United States and in Argentina. This ensemble has just recently released an album of Ukrainian songs which will soon be on sale.

Also a new ensemble appearing for the first time at the festival, was the ODUM String Ensemble from Chicago. Instruments used are mandolins, mandola, guitars, and bass guitar.

The youngest offering of the show was the Meros Leckow Junior Dancing Kozaks in their big white bushy hats, and red "zhupany," they thrilled the audience with their rousing sword dance and their remarkable level of accomplishment and polish for ones so young.

Mr. Semchyshyn dedicated Saturday evening's performance to Moroz, reminding the audience of the opportunities they have in Canada to develop culturally, economically and spiritually while "our brothers in Ukraine, not only are deprived of these rights, but also, like Moroz must suffer for expressing their basic beliefs."

With that, he introduced Rushnychok — the unique group of four singing musicians who link with the traditions of the past with the sounds of the present, showing why the young and old have made them the fastest growing name on the Ukrainian music scene in North America.

In tribute to Moroz and the others who are

(Continued p. 33)

ЗВІТ ПРОВІНЦІЙНОГО З'ЇЗДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В АЛЬБЕРТІ 1975

Провінційний З'їзд С.У.К. в Альберті відбувся 8 листопада 1975 р. в залі при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні. Реєстрація делеґаток і гостей відбулася перед відкриттям і в той самий час вони знайомилися одні з одними при чашці кави. Голова пров. екзекутиви пані Ольга Мельничук відкрила сесію і о. митр. Олександер Хом'як провів молитву. Учасники вшанували пам'ять членок, котрі упокоїлися, хвилиною мовчанки. Отець Хом'як склав привіт від Блаженнішого Митрополита Андрея та привітав учасників з нагоди Року Жінки і сказав, що праці Союзу Українок немає кінця і що вона вічно буде.

До президії покликано слідуючих пань: Анастасію Шемелюк, голову Союзу Українок Канади, Дарію Янду-Мекмилин, Тетяну Лазарович, Ольгу Ганночко, Лесю Івасюк, Софію Василишин, Параскевію Сліпчук, Вайлет Сиротюк, Марію Сулиму і Стефанію Пауш. Секретарки: пані Марія Самоїл і Наталка Мельничук.

До резолюційної комісії вибрано пань: Емму Верхомин, Анну Звоздецьку, Анастасію Шемелюк, В. Косташ і Д. Янду-Мекмилин. До номінаційної комісії увійшли пані: Василина Бойко, А. Звоздецька, Настя Сенів, Надія Гиманник і О. Мельничук.

Слідували привіти: Пані А. Шемелюк, голова Союзу Українок Канади щиро привітала учасників та сказала, що це її перша нагода передати пров. екзекутиві привіт. Вона цитує з пісні слова „Сила народу в єдності" і що Союз вже майже півстоліття працює з тим досвідом. Потрібно тепер підготовлятися до 50-ліття різними проєктами. Пані Шемелюк повідомила, що вона від Союзу була представниця і брала участь у відкритті пам'ятника Лесі Українці в Торонті. З'їздові та всім відділам побажала багато успіху.

Пані В. Бойко передала з'їздові привіт від відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні з побажанням успіху в нарадах. На внесок Н. Мельничук і Наталки Фарини, протокол з минулого з'їзду був прийнятий так як був видрукований у Промені".

Слідували звіти пров. управи і референток. Всі звіти були надруковані і вручено кожній при реєстрації. Голова О. Мельничук прочитала свій детальний звіт праці. Пані Йосифа Михайлишин перечитала фінансовий звіт котрий виказав

Загальний прихід за 1975	$9,919.22
Загальний розхід за 1975	$7,475.28
Осталося в касі	$2,453.94

При цій нагоді пані Д. Янда Мекмилин подарувала $100 на Пров. Музей, що разом з ранішими пожертвами виносить $1,000. Ці гроші призначені для набуття строїв для Музею.

Референтка Музею, пані Е. Верхомин подала обширний звіт і повідомила про дві великі вистави. 1. Вистава Історичних Строїв, що їх пані Вахна і пані М. Буряник привезли з Торонто. Вистава відбулася в жовтні 1974. 2. Вистава Образотворчого Мистецтва Альбертійських Українців в квітні, яка була надзвичайно успішна.

В дискусії пані Д. Янда-Мекмилин повідомила, що вона двічі відвідувала Бенф Скул оф Файн Артс і зарядила там курс ткацтва.

При реєстрації працювали Л. Ґреґорі і Й. Михайлишин. Пані О. Мельничук представила всіх бувших голів пров. екзекутиви також і делеґаток: Відділ при Катедрі Св. Івана, Едмонтон — В. Бойко, Р. Фарина, Л. Леськів, Г. Федорків, Н. Базюк, А. Особа, М. Лазарук, Г. Ґрекул і Т. Лазарович; при парафії Св. Андрея, Едмонтон — В. Жуківська і Т. Ткачик; ім. Лесі Українки, Едмонтон — Н. Гиманик; ім. Кн. Ольги, Едмонтон — М. Зачернюк і Л. Клапій; ім. О. Басарабової, Келґарі — М. Чернецька і А. Ткачук; ім. Л. Українки у Ту Гилс — Г. Маріянич, Л. Хомик і Л. Рибак; ім. О. Пчілки у Мирнам — М. Дубельт; ім. Св. Ольги, Вегревил — М. Касіян і Ф. Пікуш; ім. О. Кобилянської, Смокі Лейк — Л. Врайт; ім. О. Басарабової у Васетна — Е. Лехкодух; ім. Лесі Українки в Ендру — Р. Гуцуляк; відділ у Евенсбурґ — Л. Новицька; ім. О. Басарабової у Торгилд — М. Татарин.

На заклик О. Ганночко на організаційний фонд Союзу, слідуючі склали пожертви:

По $50.00: В. Косташ з Гвайт Рок, Б. К.;

По $25.00: відділ ім. Кн. Ольги, Вегревил; відділ ім. Л. Українки в Ту Гилс; відділ ім. О. Басарабової, Келґари;

По $15.00: відділ ім. О. Басарабової, Торгилд;

По $10.00: Відділ при парафії Св. Андрея, Едмонтон; Т. Лазарович; відділ ім. О. Кобилянської, Смокі Лейк; В. Бойко, О. Райчиба, Н. Шемелюк, М. Сулима, О. Ганночко, М. Вавринюк, П. Саламандик, Т. Куриш, Л. Голубіцька, всі з Едмонтону.

По $5.00: відділ ім. О. Басарабової, Васетна; П. Каланча, С. Василишин, Н. Боднар, Л. Ґреґорі, Л. Івасюк, О. Мельничук, Е. Верхомин, Р. Говда, Д. Янда-Мекмилин, А. Особа, М. Самоїл, Н. Фарина, Г. Федорків, О Слюсарчук, С. Пауш, А. Томнюк, А. Ґрегорі, А. Горецька, Л. Клапій, О. Фарина, Г. Янішевська, В. Маланчук, К. Самиця, А. Цибак, А. Данилович, Й. Саламандик, М. Лазарук, Г. Грекул, П. Канасевич, М. Зачернюк, Н. Гиманник, Н. Мельничук всі з Едмонтону; К. Ханасик і М. Метрунець та М. Дубелт з Мирнам; Г. Маріянич з Ту Гилс; А. Ткачук з Келґари; Л. Новицька і М. Свистун з Евенсбурґ.

По $3.00: добр. М. Василів, П. Сліпчук з Едмонтону.

По $2.00: М. Сорохан, Т. Ткачик з Едмонтону; Е. Рибак і Е. Чомик з Ту Гилс.

На рекомендацію пані Й. Саламандик від Контрольної Комісії, з'їзд схвалив довір'я уступаючій управі.

До нової управи з'їзд обрав слідуючих:

Голова — Ольга Мельничук
Уступаюча голова — Надія Боднар
1-ша заст. голови — Наталка Фарина
2-га заст. голови — Наталія Базюк
3-тя заст. голови — Василина Бойко
Рекордова секретарка — Марія Вавринюк
Кореспонденційна секретарка — Марія Самоїл
Касирка — Йосифа Михайлишин

Референтки: Молодших Відділів СУМК — Марія Прокопів, Освітна-Культурна — Фіона Пелех, журнала „Промінь" — добр. М. Лакуста, Видавничий Фонд Н. Кобринської — А. Стратійчук, Міжнародніх справ — Надія Гиманик, архіву — Марія Самоїл, Багатокультурности — Ольга Ганночко, садочків — Ольга Семчук, Філії Музею

— Голова: Н. Сенів, Шкільництво: Анна Звоздецька.

Контрольна комісія: Ф. Тарновецька, Віра Понич, Й. Саламандик.

Окружні представниці: Смокі Лейк — Марія Паламарик, Торгилд — Л. Татарин, Ту Гилс — Павліна Мулька, Вегревил — Галя Мельничук, Ендру — Р. Гуцуляк, Мирнам — М. Дубелт, Келгари — М. Чернецька, Лойдмінстер — М. Іванець, Сіба Біч — Пані Костюк, Евенсбург — Пані Свистун, Васетна — Пані Лехходух, Радвей — М. Чорна.

Провінційна Екзекутива зарядила спільний обід в залі Авдиторії при Катедрі Св. Івана. Всіх бувших голів посаджено за головним столом, з нагоди 45-ти річчя Провінційної Екзекутиви С.У.К. По обіді пані О. Ганночко представила гостю бесідницю пані Емілію Косташ з Гвайт Рок, Б. К. бувшу голову Пров. Екзек. Пані Косташ говорила на тему „Теперішний стан нашої молоді". У своїй промові вона сказала як наша перша ґенерація в Канаді вчилася самотужки. Учащали вони і вчилися при наших Інститутах. Далі мали молоді нагоду працювати і вчитеся при СУМК, а тепер і вже при Літніх Оселях. Дала вона одне питання до роздумування — Чи наші СУМКівці думають про Інститути і про організацію СУС і як вони думають? Н. Сенів подякувала бесідниці за промову. Пані О. Мельничук і Н. Шемелюк тоді покраяли і подали торт з нагоди 45-річчя Провінційної Екзекутиви.

По обіді слідувала спільна сесія, під час якої відбулася панелева дискусія на тему „Ставлення українців в Канаді до Радянської України".

Н. Мельничук, секр.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять наших дорогих — Павла і Теодори Охітвів, Семена і Марії Халатурників засилаю замість кінків пожертву на журнал „Промінь" $10.00.

Еміліян та Єлисавета Охітви, Лонґ Бренч, Онт.

— — — — —

У першу болючу річницю смерти нашого дорогого мужа і батька, бл. п. Теодора Ілюка, який упокоївся 28 березня 1975 року; мама і бабка бл. п. Анастасія Ілюк, яка упокоїлась 17 лютого також у 1975 р., в їх світлу пам'ять складаємо нев'янучі вінки і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія і діти, Сондавн, Ман.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу мого дорогого мужа, бл. п. Ґеоргія Божика, який відійшов у вічність у суботу 1 березня 1975 р. на 75 р. свого життя, в Ривертон, Ман., в його світлу пам'ять засилаю $5.00 на журнал „Промінь". Хай Господь прийме душу покійного у своє царство небесне.

Марія Божик, Ривертон, Ман.

— — — — —

У світлу пам'ять нашої дорогої членки, бл. п. Катерини Венґер, яка з нами працювала і в наше громадське життя вклала певні заслуги, а відійшла у вічність у молодім віці 8 січня 1956 року, на її могилу кладемо нев'янучий вінок та на журнал „Промінь" складаємо

По $5.00 — Анна Боєчко, Єлена Шикора, і Марія Чорна, муж Дмитро Венґер — $15.00.

Радвей, Алберта

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Євгена Ґреґорі (сина Анни Зварич-Ґреґорі) складаємо китиці свіжих квітів і в його світлу пам'ять складаємо на журнал „Промінь" $54.00:

А. Данилович, К. Міськів, А. Шемелюк, А. Мисак, О. Ганночко, Р. Ґовда, П. Лукіянчук, М. Лазарук, С. Пауш, Е. Рипка, С. Гриник, М. Солован, А. Томнюк, Л. Леськів, Г. Ґрекул, В. Маланчук, добр. Ю. Мельничук — Едмонтон.

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Марії Пилипів, яка упокоїлася 12 січня 1976 трагічною смертю у автомобілевім випадку, замість квітів засилаю $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

братова — Катерина Орищук, Саскатун

У першу річницю смерти нашої незабутньої мами, бл. п. Анастасії Ілюк, з Сандавн, Ман., яка упокоїлася дня 18 лютого, 1975 року, складаємо в її світлу пам'ять нев'янучий вінок і пожертву $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Доця і зять Петро Гуменюк, Вінніпеґ

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих родичів — бл. п. Миколая й Анастасії Ілюк у Сондавн, Ман. Тато відійшов у вічність 30 січня 1950 року, а мама 18 лютого 1975 року, та мого брата Теодора, який упокоївся 28 березня 1975 року, засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Марія Вавринюк, Едмонтон

— — — — —

У першу річницю смерти нашого дорого брата, бл. п. Теодора Ілюка, з Сандавн, Ман., який упокоївся 29-го березня, 1975 року, складаємо в його світлу пам'ять нев'янучий вінок і $5.00 на журнал „Промінь".

Сестра Доця і Петро Гуменюк, Вінніпеґ

— — — — —

На свіжу могилу замість квітів жертвую на журнал „Промінь" $5.00 в пам'ять мого дорогого брата Ґеоргія Ґабори (Джорджа), який упокоївся 14 грудня 1975 року.

Вічна йому пам'ять!

Анастасія Кіщук, Саскатун

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять Анни Ковачевої і бл. п. М. Строкан засилаємо замість нев'янучого вінка $5.00 на журнал „Промінь". Покійній хай земля буде легкою.

Марія і Володимир Вахни, Виндзор

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ПЕРЕДРІЗДВЯНА ЧЛЕНСЬКА ВЕЧЕРЯ
ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Жіноче Товариство ім. Л. Українки, відділ Союзу Українок Канади, що зорганізоване при громаді Собору Св. Володимира в Гамільтоні, кожного року влаштовує Передріздвяну Вечерю, прихід з якої призначує на журнал „Промінь".

Цього разу така вечеря відбулася 9 грудня 1975 року в Джордж ресторані, що міститься на вулиці Бартон. На вечерю прибуло 95 членок та велике число гостей, яких при вході вітала нововибрана голова відділу пані Н. Бал. О годині 6.30 голова відділу запросила всіх за столи а о. митрата Федака провести молитву.

Після вечері пані Бал привітала всіх гостей та членок. Представила головний стіл та управу відділу на 1976 рік. До переведення дальшої програми пані Бал запросила пані А. Токарик від Культурно-освітнього комітету відділу. Пані Токарик привітала всіх зібраних та змістовним вступом пояснила значення такої імпрези. Вона згадала про членок, які відійшли у вічність та розказала про різдвяні звичаї українців у Канаді.

Митрофорний прот. В. Федак в своєму слові привітав гостей та членкинь відділу, подякував від себе і добродійки за подарунок, яким відділ ім. Л. Українки їх обдарував з нагоди Ювілею 25-ти років священнослужения в громаді Собору Св. Володимира в Гамільтоні, та побажав добрих успіхів в дальшій праці.

В дальшому привіти складали слідуючі гості: Н. Сороківська — від старшого С.У.М.К., М. Клем — голова громади, М. Німчук — голова Т.У.С., М. Серватяк — від Комітету „бінго". Пані В. Логин від Культурно-освітнього комітет відділу прочитала спомини молодої журналістки. Цікаво було всім нам слухати про ті її переживання на чужині під час різдвяних свят.

Пані Г. Олексюк продеклямувала вірш „Святий Вечір". Керівник програми вечора пані А. Токарик подякувала всім за привіти й участь та згадала про наш цінний журнал „Промінь". Щоб підтримати журнал матеріяльно й морально попросила нововибрану референтку пані Уляну Криворучко провести збірку. У. Криворучко при допомозі пані А. Белов зібрали на пресовий фонд — $96.50.

Кінцеве слово сказала голова відділу пані Н. Бал. Вона сердечно подякувала господиням програми вечора — пані В. Логин та пані А. Токарик, та всім присутнім.

Уляна Криворучко — референтка

ВШАНУВАННЯ АННИ КІПИБІДИ З НАГОДИ ЇЇ УРОДИН
Монтреал

В суботу 29 листопада 1975, родина, приятелі і членки Союзу Українок Канади, відділ ім. „Доньки України" при Соборі Св. Софії в Монтреалі, влаштували несподіванку для пані Анни Кіпибіди з нагоди відзначення 70-ліття з дня її народження. Ювілей розпочався молебнем в Соборі Св. Софії за здоров'я ювілятки, — відправляли о. Ігор Куташ, настоятель Собору і о. Ю. Поченюк, настоятель Церкви Св. Покрови. Ювілейна вечеря відбулася в домі пана і пані Т. Самолюк. Господинею цього ювілею була пані Стефанія Кульба, голова відділу „Доньки України", до якої організації шановна ювілятка належить майже сорок п'ять літ.

На ювілейній вечері хлібом і сіллю привітали пані А. Кіпибіду пані С. Кульба і пан Р. Гриців, які побажали ювілятці доброго здоров'я, щастя і ще многих ювілеїв відзначувати на життєвому шляху. Молитву перевів о. І. Куташ а після молитви піднесла тост ювілятці її добра приятелька пані Марія Гумчак. Слідувала вечеря, яку приготовили члени ювілейного комітету пані К. Самолюк, Ю. Гриців, В. Маланчук, М. Драган і пан Т. Самолюк. Після смачної вечері слідували привіти. Перші до привіту були покликані її донечка Софія і зять Іван Олянські, які щиро привітали свою маму і вручили їй китицю рож. Від членок „Доньки Українок" привіт зложила пані Ю. Гриців. Від громади Св. Софії привіт склав о. І. Куташ. У своїм та його добродійки імени привітав ювілятку о. Ю. Поченюк, який запізнався з нею в Соборі Св. Софії, де він заступав в відправах відсутнього о. І. Куташа. Від родини подарунок передала дочка Софія Оленська а від присутніх гостей пані Ю. Гриців і В. Маланчук. Зворушуючими словами ювілятка подякувала родині і присутнім що звеличали її день уродин із цієї нагоди подарувала $70.00 на будівельний фонд Собору Св. Софії, $25.00 на відділ Союзу ім. „Доньки України", $25.00 на Церковний Комітет при відділі і $25.00 на „Промінь".

Після відчитання писемного привіту від о. д-ра В. Слюзара і добродійки, які не могли взяти участь через недугу отця Володимира, о. Ю. Поченюк закінчив вечерю молитвою. По вечері гості весело забавлялися до музики, яку відігравав на гармонії зять Іван Олянський.

Пані Анна Кіпибіда, з роду Лукасевич, народилася 30 листопада 1905 в селі Назщі Лубянки, повіт Збараж, Галичина. До Канади приїхала 5 червня 1930 і поселилась у місті Монтреалі. Два роки пізніше вийшла заміж за Олексу Кіпибіду. Від самого приїзду до Монтреалу ювілятка була активною членкою Собору Св. Софії та відділу Союзу Українок ім. „Доньки України" її улюблена праця при відділі є працювати в Церковному Комітеті, який займається прикрасою та чистотою в церкві. Муж Олекса був членом основоположником Товариства Запоріжська Січ при Соборі, передовим актором на сцені, членом церковного і світського хору, членом управ Рідної Школи, а тепер дяком Собору Св. Софії. Ювілятку

обдарував Бог дочкою Софією, яка пішла слідами своєї матері і вже довгі роки працює на користь і славу Союзу Українок в Монтреалі. Зять Іван Олянський працює як урядник при радіо СіБіСі та є активнивним членом Собору Св. Софії. Ювілятка також тішиться трьома внуками, які також у свій спосіб відзначили свою бабуню.

Комітетові, а спеціяльно п-ву Т. Самолюкам належиться сердечна подяка за їх труд, щоби цей день був пам'ятний для пані А. Кіпибіди. В імени відділу „Доньки України" бажаємо пані А. Кіпибіді ще довгі літа прожити при доброму здоров'ю на славу і втіху своєї родини і на користь нашої церкви і відділу. Щасти їй Боже! **Учасниця**

СВЯТО КНИЖКИ В ЕДМОНТОНІ

26 жовтня, о годині 7:00 ввечорі, заходами відділу Союзу Українок при Парафії Св. Михаїла в Едмонтоні, влаштовано вечерок присвячений дневі книжки.

Голова жіночого товариства пані А. Звоздецька приготовила гарну виставку книжок, а отець І. Стус приніс журнали і газети.

Пані А. Звоздецька провадила програмою згаданого вечерка.

Головною гостею - доповідачкою про важливість друкованого слова, а особливо нашого журнала „Промінь" була пані М. Сулима, яку представила пані А. Звоздецька. Культурно-освітня референтка відділу пані Н. Жмурко прочитала реферат присвячений рокові жінки. Отець І. Стус розказав про пресу в Україні і поза її межами.

Слідувала концертова програма, яку приготовила, і якою провадила пані А. Звоздецька. 1 Діялог „Маю я три книжечки" виконали діти: С. Тарновець, Р. Звоздецька і Д. Ґуглич. 2. Дві пісні „Ой у мене голосочок" і „Мені треба книжки" співали діти: І. Хижан, Д. Король, В. Костенко і Н. Костенко, при піяні приграваля І. Костенко. 3. Інструментальна точка — ґітара і піяно, дві пісні „У горах Карпатах" і „Взяв би я бандуру" грали: Д. Скорейко і І. Костенко.

Голова Відділу пані А. Звоздецька подякувала всім за участь і присутність, і попросила всіх до перекуски. Вечерок пройшов надзвичайно гарно в родинній атмосфері.

Зі згаданого концерту було зібрано на пресовий фонд журнала „Промінь" 30.00 дол.

СРІБНЕ ВЕСІЛЛЯ

В суботу 15 листопада 1975 року, залишиться радісним і незабутнім днем для ювілятів Миколи Петровича і Олександри Андріевної Тищенко, з Лондону, Онт. Це був день урочистого свята 25-ліття подружнього життя Миколи Петровича і Олександри Андріевної та великого родинного свята трьох поколінь. Це свято влаштували їхні діти одумівці — Ліда, Володимир і Андрій, із допомогою рідні, кумів та друзів.

Високопреподобний о. архимандрит Микола Дебрин довершив молитву Ювілятам при гарному співі хору, і прочитаного Апостола братом ювілятки Петром Сеником з Ошави. За дружку була Оля Соцан, яка була і 25 років тому і дружбою брат Миколи — Віктор Петрович.

ВПреп. о. архиманд. Микола сказав до ювілятів повчальне слово із перечитаного Апостола і Євангелії, привітав ювілятів, їх дітей-батьків з святом ювілею та про значення молитви, чим зворушив присутніх.

По молитовних урочистостях, в православній церкві Пресвятої Трійці, перейдено до залі на прийняття для ювілятів і гостей, яких було понад 150 осіб з Ошави, Торонта, Детройту, Гамільтону, Ст. Томас, та місцеві друзі і куми.

Відкриваючи ювілейну трапезу дочка Ліда, попросила свого дядька Михайла Андрійовича Сеника на тостмайстра, та подякувала всім, що з'їхалися на ювілей батьків. Пан М. Сеник своїм дотепом розвеселив присутніх, та запросив ВПреп. о. архим. благословити страви і напитки. По молитві піднято тост за ювілятів і проспівано всіма Многая Літа. По смачній і багатостравній вечері було представлено головний і родинний столи, та виголошено привіти. Від родини вітав перше син Андрій як найменший, потім Володимир і дочка Ліда і вручила подарунок батькам-ювілятам — великий портрет з їх трьох дітей — додаючи: „Це Вам Тату і Мамо те, що Ви найбільше любите". Далі дружба, брат Віктор, дружка Оля Соцан, мама пані Тищенко, п. Петро Сеник від родини Сеників з Ошави, пані Катерина Сірко сестра ювілятки. Тостмайстер прочитав телеграму-привіт від голови УРДП д-ра Михайла Григоровича Воскобійника, слово до ювілятів від СУЖЕРО виголосив Ф. Подопригора, пан Гр. Кошарний вітав від православної громади церкви Пресв. Трійці, як голова, оцінивши працю ювілятів в громаді та в церкві, пані Г. Володченко від Союзу Українок Канади відділу Кн. Ольги, п. Гр. Яремченко вітав як хрещенник, п. М. Томин від Кредитової спілки, п. Б. Яремченко від корпорації „Україна", ред. М. Смик, як земляк, що довгі роки знайомий, п. В. Овчаренко від Т.О.П. м. Лондон. Словом о. архим. Миколи і молитвою подяки закінчено першу частину свята, опісля була забава до пізньої ночі.

На другий день в неділю друзі і куми та родичі зійшлися, щоб провідати ювілятів. На заклик п. М. Сеника переведено збірку на українську пресу. Збіркою зайнялися пані Люда Решітняк і панна А. Микитенко, яка винесла 250 дол. Із цієї суми призначено на „Промінь" 10 дол.

Всім жертводавцям щире спасибі, а Ювілятам хай Бог дасть дожити золотого ювілею в доброму здоров'ї.

Ф. П.

ЧИ ЛЮБИТЕ ВИ КУПАТИСЯ?

Мабуть кожній жінці відома стара істина, що краса немислима без мила, щітки і води.

А чи любите ви купатися? „Звичайно, — скажете ви, адже купання дуже приємне, корисне". Все це правильно. Навіть пара, яка наповнює приміщення, коли пускаємо гарячу воду у ванну сприятливо діє на шкіру. Відкриваються пори, очищається шкіра, і навіть живильний крем, який потім накладають на обличчя, діє ефективніше.

Митись у ванні треба не рідше як раз на тиждень, а обмиватися до пояса слід щодня. Вся процедура миття у ванні повинна тривати 20 - 30 хвилин, при температурі води 35 - 36 градусів.

Не лежіть у ванні без руху. Добрий масаж губкою всього тіла викличе приплив крові і допоможе позбутись зайвих товщових нашарувань.

Після ванни необхідно добре обтерти тіло. Іноді для того, щоб освіжитись, користуйтесь одеколоном, але пам'ятайте, що розчини на спирті придатні тільки для жирної шкіри.

БЛ. ПАМ. МАРІЯ МАРКУШ
Монтреал

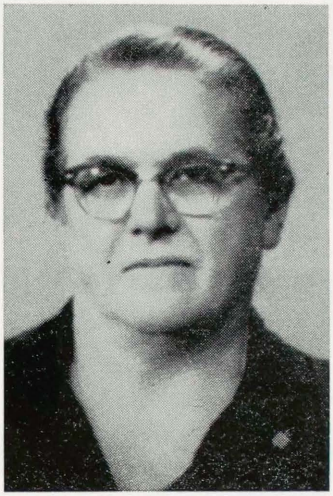

Дня 2 січня 1976 р. по довгій і важкій недузі, прийнявши своєчасно Св. Таїнства, в Квін Елізабет госпіталі в Монтреалі на 77 році життя, упокоїлась Марія Маркуш.

Марія народилась в Карпатській Україні в селі Дедевля в родині Банк, там виростала, ходила до школи і там вийшла заміж за Івана Маркуша. Тяжко жилось в рідній селі окупованім мадярами. По кількох роках чоловік лишає дружину з трьома донями, а сам виїздить до Канади шукати кращої долі.

В 1934 р. спроваджує дружину з донями до Монтреалу. В 1937 р. народився син Василь. Не легкі були перші кроки в Канаді, то Марії приходилось допомагати чоловікові в утриманні родини.

Незабаром вписались до церковної громади Св. Софії, де були примірними членами, а Марія вступила в ряди відділу ім. „Доньки України" в Монтреалі, і в згаданім товаристві працювала доки служило здоров'я. Обоє належали до Братства Християнського Милосердя. Всі наложені на неї обов'язки виконувала життєрадісно не оглядаючись на труднощі, тому заслужила собі у людей пошану і приятельську любов.

Похорон відбувся 5 січня з Собору Св. Софії. Заупокійну Службу Божу відправив настоятель о. Ігор Куташ, а дякував пан О. Кіпибіда. Тіло поховано на Українській Православній секції на цвинтарі Мавнт Роял поруч свого чоловіка, який упокоївся 3 січня 1968 р.

Поминки, після похорону, започаткував і закінчив молитвою о. Ігор Куташ. Як парох Собору Св. Софії о. Ігор Куташ висловив горем прибитій родині свої співчуття з глибини серця. Він звернувся до присутніх з проханням, що коли б хто хотів скласти пожертву на нев'янучий вінок на Собор Св. Софії чи журнал „Промінь" то прошу звертатись до пані Немої. Від родини промовляв зять М. Романюк, він подякував о. Ігореві за молитви і останню прислугу та п. О. Кіпибіді за дяківство. Закінчуючи він подякував всім присутнім, що прийшли в останній раз попрощати незабутню маму і бабуню.

Від С.У.К. відділ „Доньки України" попрощала довголітня бувша голова пані Нема, вона в коротких словах накреслила характер Покійної, обов'язковість у відношенні до Церкви, організації, та любов до всього рідного, як української мови та преси. Збірка на нев'янучий вінок принесла 190.00 дол. на Собор, на „Промінь" 50.00 дол., з тої суми родина пожертвувала 25.00 дол.

Покійна Марія залишила в глибокому смутку три дочки, одного сина з родинами, шість внуків та п'ять правнуків.

Спи спокійно, дорога сестро, пам'ять про Тебе залишиться, посеред нас, вічною.

В. Турченюк

БЛ. П. ПАВЛО СТАДНИК
РОБЛИН, МАН.

Бл. п. Павло Стадник упокоївся в Бозі в четвер 13 листопада в своїому домі в Ґрендв'ю, Ман., проживши 81 років трудолюбивого життя.

Народився Павло в м. червні 1894 року в селі Велавче, Теребовля, Галичина. Прибув до Канади разом з родичами (батьками) в р. 1898 і поселилися в околиці Січ, Ман. Дня 12 лютого 1918 р. одружився з Марією Бриянтович. Там же господарили до 1928 р., опісля переселилися до Петлюра, Ман. і тут фармерували до 1947 р. Звідси переселилися до Ґилберт Плейс, Ман. Дружина Марія упокоїлася 1950 р. (Син Михайло упокоївся 1952 р.). Опісля покійний переселився до Ґрендв'ю, Ман., де проживав до останнього часу свого життя.

Залишив в смутку дітей: сина Василя з родиною в Петлюра, Ман., дочки: Теклю заміжня Шовдра в Давфин, Ман., Василину Мельник в Брендон, Ман., Олесю Павлюк в Форт Мекмирі, Алта., Савелю Плавіцьку в Давфин, 18 внуків і 15 правнуків. Братів: Олексу і Стефана в Ґрендв'ю, Ман., Миколу в Шовл Лейк, Ман., Федора в Саскатун, сестру — Анастасію Бевза в Овкборн, Ман.

Похоронні відправи відбулися за таким порядком: в неділю, 16 листопада ц. р. була відслужена Панахида з Літією о год. 8:30 веч. у похоронному заведенні в Роблин. Служив о. прот. Є. Труфин, дякували п-во Юрій і Леонтина Піць, зо співучастю співаків з Роблин, Ман.

У понеділок 17 листопада, 1975 р. Заупокійна Богослужба з похороном в Петлюра, Ман. Служили ті ж самі, що і в Роблин. Родина була присутня і багато молящих, що знали покійного. Після закінчення похорону, тіло було похоронено на цвинтарі в Петлюра біля церкви. Опісля відбувся поминальний обід, на якому були всі присутні: родина й учасники похорону. Також було вшановано покійного короткою програмою за обідом. Промовляли Всеч. о. Є. Труфин, син Василь, який подякував всім присутнім за участь, також дочка Текля Шовдра від себе зложила подяку сестрицтву при церкві за видачу поминального обіду і за все християнське діло та за участь. На нев'янучий вінець покійному було зложено під час останнього цілування в сумі $100.00, з котрих призначено на нашу пресу, а саме: $25.00 на „Вісник", і $15.00 на „Промінь", решту призначено на місцеву церкву.

Родина Покійного складає щиру подяку всім учасникам похорону за труд і молитви, сестрицтву при церкві за видачу обіду, дякам за гарний спів і всім хористам, Всеч. о. прот. Є. Труфинові за співчутливі слова під час відправ, а зокрема всім, тим, що спричинилися до цього похорону подаючи свою помічну руку в час нашого смутку. Жертводавцям за пожертви з приводу цього похорону! Всім щира і сердечна подяка! Син Василь, дочки: Текля, Василина, Олеся і Савеля з родинами.

Нехай цих пару слів будуть покійному на добру згадку. Нехай Всемилосердний Господь Бог подасть Йому Вічний Спокій в Своїх Оселях і вчинить Йому Вічну Пам'ять!

Приятель

Багатокультурність?

Ціла ідея багатокультурности має за завдання допомогти канадцям у співжитті та зрозумінні іншого походження і зрізничкованости.

Хоч урядова постійна політика стосується всіх канадців, проте багатокультурність побудована на засаді добровільности. Вдійсності, це залежить від нас, чи вона матиме успіх.

Наш Федеральний Уряд встановив наступні програми й засоби для зберігання нашої культурної спадщини:

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ
багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для осягнення цієї мети діють:

Взаємодія етнічних груп
Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікацій та організації.

Програма канадської ідентичности
намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різнородність Канади за допомогою мистецтва, театрів, фестивалів народньої творчости та літератури.

Канадські етнічні студії
Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

Технічні засоби для вивчення неофіційних мов
призначує фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріялу для курсів мов.

Програма багатокультурних центрів
допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурности в льокальних громадах.

Програма інтеґрації іміґрантів
допомагає різним групам у ділянці партиципації іміґрантів у канадське суспільство.

Програма дотацій
призначує фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультурної діяльности.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ
Як частину свого вкладу в програму багатокультурности, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Ради Фільмів у Вінніпеґу, Ванкувері, Торонті, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

Це залежить від вас.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну скількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціяльну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатнє умеблювання, передіндустріяльна техніка харчової продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїздні покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Етнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має осягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

Multiculturalism, P. O. Box 366, Station A, Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

МАЗЕПА, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу ім. О. Кобилянської в Мазепі відбулися 5 листопада 1975 року, в Народнім Домі, присутніх було 16 членок.

Збори відкрила голова Савеля Король молитвою „Царю Небесний" і хвилинкою мовчанки в честь і пошану відійшовшим матерям, членкам і воякам. Предсідницею зборів була голова Савеля Король.

Слідували звіти заряду. Голова в своїм слові склала щиросердечну подяку всім членкам за їх гарну кооперацію впродовж року.

За рік відбулось 11 місячних зборів, одно засідання заряду. На сходинах читали обіжник і всю кореспонденцію від централі та цікаві описи з „Променя".

Діяльність за рік: видали храмовий обід, два похоронних обіди, осінню вечерю і вечерю-пущення, видавали перекуски. Улаштували роковини Шевченка, День Матері, Проводи в храмовім святі, День Подяки і бінго.

Пані: Дорис Маковська і Савеля Король навчали у недільній школі.

Товариство складає поважну суму грошей на канадську добродійну працю. Посилає квіти хворим членкам до шпиталю і картки поздоровлення. Обмінюється дарунками на зборах в січні.

Товариство щорічно сповняє свій бюджет до Централі Союзу Українок Канади.

Маємо представницю до Оселі „Тризуб" коло Кристал Лейк — Дорис Маковську. Представниці до "Gateway Lodge" в Кенорі — Дора Адрусяк і Ольга Маковська.

Фінансовий звіт: в касі з 1974 року — $517.15, прибутки в 1975 році — $2,494.35, видатки в 1975 році — $1,977.20, в касі — $1,034.30.

Товариство жертвувало на такі цілі: на церкву, Народний Дім, оселю „Тризуб", добродійні канадські організації й інше.

Заряд на 1976 рік: почесна голова — Марія Ягольницька, голова — Савеля Король, заст. голови — Адріянна Ягольницька, рекорд. і кор. секр. — Ольга Маковська, касирка — Аделя Ойстрик, фін. секр. — Мілька Киба. Контрольорки — Дора Андрусяк і Катерина Корній. Програмовий комітет: Іванна Завісляк і Марлін Король. Господині — Ліна Король, Дорис Маковська, Вікторія Король і Юлія Король.

Членкині з Мазепи бажають журналові „Промінь" і його редакторці всього найкращого і доброго успіху на будуче.

О. Маковська, секр.

ФОВМ ЛЕЙК, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори жіночого товариства, відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки відбулися 6 листопада вечером у Народнім Домі.

Голова пані Франко відкрила збори, членки відспівали Господню молитву „Отче Наш" тоді слідували звіти діяльности цілорічної праці.

Членки були досить зайняті й впродовж року виконали гарну працю. Відбулося 11 місячних зборів, 2 засідань комітету, 3 засідання з зарядом церковної громади.

Ми приготовили і видали 8 весільних прийнять, 2 ювілейні прийняття для членів громади (членки відділу) — це для п-ва Николи і Гафії Пинтилюків на їх 25-річний Ювілей їх подружжя, та для п-ва Василя і Анни Придинчуків на їх 50-літній Ювілей подружжя. Ми теж приготовляли обіди після 3 похоронів з нашої церкви. 4 поминальні обіди, храмовий обід у липні, осінню вечерю. Приготовили вечерю для молоденьких кадетів і їх родичів, вечір для абсольвентів 12-ої кляси і їх родичів та учителів державної вищої школи, Різдвяний бенкет для учителів всіх шкіл у Фовм Лейку, різдвяний бенкет для працівників і лікарів у шпиталю та Пансіоні для Старших громадян (Nursing Home).

Дуже гарно відбувся Великодний чай та випродаж печива пасок, домашнього печива і писанок.

Базар у червні відбувся дуже успішно.

У травні наш відділ улаштовував розвагові програми для мешканців у Нирсінґ Говм. Ми також приготовили їм Святу Вечерю на 6 січня, відвідали їх з колядою на Різдво а на Великдень прилагодили паску, посвятили і занесли їм.

Дали гарну суму на куплення апарату для серця (Heart Monitor) до льокальної лікарні; дали $50.00 нагороду студентці панні Анабел Остаповіч з Фовм Лейку околиці — за найвищі оцінки у іспитах української мови на закінченню дванадцятої кляси.

Дали гарну суму до церковного заряду. Купили багато необхідних речей до Народного Дому та до кухні.

У нас вже СУМК не існує, то передали свій фонд до церковного заряду. З того купили один гарний офірник (свічник), а другий такий самий купили членки. Ці офірники досить прикрасили церкву.

Ми також давали грошеву поміч на різні потреби — льокальний музей та на інші. Даємо поміч, коли відбувається даровання крови, виповняємо бюджет до Централі. Відвідуємо хворих, дбаємо про чистоту у церкві, передплачуємо „Промінь" для відділу та інше.

Не все було веселе у нас. Цього року ми втратили дорогу, активну почесну членку Катріну Москалюк. Покійна була веселої вдачі, любила співати, вишивати, писати писанки, була працьовита. Ми цю втрату болюче відчуваємо. Замість живих квітів на її могилу ми післали зазначену суму на фонд журнала „Промінь". У часі базару ми всі носили чорні стяжки під смолоскипом, відзнаку, що ми втратили членку.

Друга велика втрата громади, коли відійшов у вічність, добре знаний член, дяк при церкві бл. п. Дмитро Куцей. Покійний був доброї вдачі, не жалував дати помочі де треба — у церкві чи у Народнім Домі. Громада а також і ми членки відчуваємо цю утрату болюче. Ми їх часто згадуємо добрими словами. Нехай земля буде для них легенька на вічний спочинок.

Заряд на 1976 рік залишається той самий: Голова — Марія Франко, заступниця — Єлисавета Литвинюк, касирка — Домка Колибаба, секретарка — Вероня Гаррас. Контрольорки — Ґеня Крикливич і Анна Чокорлан. Сестриці при церкві — Василина Чорний і Катріна Скрипничук.

Ми всі бажаємо вам найкращих успіхів і витривалости на користь нашого дорогоцінного журнала „Промінь".

Марія Франко, голова
Вероння Гаррас, секретарка

ЕНДРУ, АЛБЕРТА
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 20 грудня 1975 р. в домі пані М. Гунчак. Предсідницею була пані Мельник, яка відкрила збори молитвою і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлих членок відділу. Секретаркою була Р. І. Гуцуляк.

Діяльність відділу: Впродовж року відбули 11 місячних зборів. Ми сповнили свій бюджет до централі. Вислали делеґатку на Провінційний з'їзд до Едмонтону. Вишили вишивку хрестиками і продували білети на дохід Провінційної Екзекутиви. Дали поміч на двоє пущень на дохід Парафіяльного Комітету. Відділ улаштував три рази продаж печива і чай. Набули ми престольний хрест і кропило для церкви. Членки приготовили два обіди і дають перекуски під час парафіяльних зборів. Відділ нагороджує студентів української мови в державній школі від 7—12 кляси. Членки дбають про порядки в церкві і садять квіти на цвинтарі. Відділ улаштував продаж печива і вислав $20.00 на „Промінь".

Заряд відділу на рік 1976: голова — пані В. Мельник, заступниця — пані Ґрийс Топольнітська, секр., касирка — Р. І. Гуцуляк. Контролерки: І. Лакуста, Ен. Матіязов, Н. Маркевич. Відділ бажає Союзові Українок всього найкращого.

Р. І. Гуцуляк, секр.

РОБЛИН, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Річні збори відділу відбулися 3 грудня 1975 рї в церковній залі. Пані Павліна Буґера, предсідниця, відкрила збори і попросила о. прот. Є. Труфина провести молитву.

По молитві „Царю Небесний" присутні вшанували відійшовших у вічність членок хвилиною мовчанки. По прочитанню протоколу з минулих річних зборів приступлено до цілорічної діяльности відділу. Секретарка Анна Горбай заявила, що рік був дуже успішний і товариство поклало багато праці. За рік відбулось 9 місячних зборів і одні надзвичайні збори разом з церковним зарядом. Відбулись громадські імпрези такі як пирогове пущення, спільне свячене, храмовий обід і вечеря на площі біля Старокраєвої хати під час пікнику громади. Т-во приготовило і подало вечерю на 40-літній ювілей подружжя панства Семена і Марії Фітьковських.

Відділ улаштував дві випродажі печива, один базар, членки видали два рази перекуску і дали поміч двом родинам з весіллям і поміч дев'ятьом родинам з похоронними і поминальними обідами та перекусками.

Товариство придбало нову шафу на книжки і на виставу українських речей. Цього року наше товариство подарувало чашу за найвищі відзначення в українськім предметі студентові Мелянові Феденюкові.

Касирка Леонтина Піць подала фінансовий звіт як слідує: З року 1974 в касі осталось — $963.22, прибутки в 1975 році — $3,204.91, видатки в 1975 році — $2,725.46, в касі осталось — $1,442.67.

З культурно-освітньої праці подала звіт добр. Є. Труфин. Відбулося свято Тараса Шевченка, Свято Книжки і Листопадове свято.

Від сестриць при церкві звітувала пані Марія Швайковська. Вона склала подяку всім сестрицям за їх щиру працю при церкві.

Пані Анна Піць, голова Батьківського комітету сказала, що цього року за старанням Комітету післали семеро дітей від нашої громади до Літньої Оселі в Кристал Лейк.

Голова пані Павліна Буґера зложила подяку Комітетам і всім членкам за виконану працю в пройденім році і побажала якнайкращих успіхів на будуче.

Прот. о. Є. Труфин зложив подяку сестрицям і всім членкам за їхню щиру працю, як на народнім так і на церковнім полі і побажав товариству щастя, здоров'я і добробуту на біжучий рік.

Товариство зложило пожертви на слідуючі цілі: передали до церковної каси — $1,197.77, на цвинтарний фонд — $67.00, на недільну школу — $25.00, на Колеґію Св. Андрея — $25.00, на орг. фонд С.У.К. — $45.00, на Музейний фонд — $25.00, на стипендійний фонд — $10.00.

Заряд відділу на 1976 рік: голова — Павліна Буґера, заст. голови — Марія Фітьковська, рекорд. секр. — Анна Горбай, секр. до оголошень — Мирослава Горбай і Параскевія Капець, касирка — Леонтина Піць. Контрольна комісія — Марія Фітьковська, Параскевія Капець і Мирослава Горбай. Сестриці — Марія Проник, Марія Швайківська і Евдокія Корчак. Реф. культ.-освітня — добр. Труфин. Комітет для базару — Е. Корчак і Анна Капець. Телефонічний комітет — Е. Корчак і Марія Фітьковська. Господині — Марія Хіць, Т. Феденюк і Р. Лунґал.

Наше жіноче товариство складає щиру подяку Централі Союзу Українок Канади і Провінційній Екзекутиві за одержані обіжники, котрі допомагають нам вести працю в відділі.

Павліна Буґера, голова
Анна Горбай, секр.

ЙОРКТОН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

Річні збори відділу відбулися 24 листопада 1975 р. в Народнім Домі в присутности 54 членкинь і дві гості. Голова відділу, Анна Кучерява, попросила о. С. Зузака, щоби провів молитву на відкриття зборів. Одно-хвилинною мовчанкою вшановано членкиню, яка відійшла у вічність.

Предсідницею зборів була Анна Кучерява; секретарювала П. Семенюк. Нараховуємо 108 членок, з того числа є одна почесна голова, сім почесних членок, п'ять нововписаних.

Цілорічна діяльність відділу включала таку програму виконаної праці: відбулось дев'ять місячних зборів; одні річні збори; вісім засідань заряду і комітетів. Передріздвяну вечерю для членкинь і їх родин. Святу Йорданську Вечерю; парастас за померших членок відділу; обід в день Місійної відправи; пирогове пущення, Спільне свячене, одна ТУС вечеря, три чаї, храмовий обід, прощальний обід для о. Стеценка з родиною, 19 похоронних перекусок, два поминальних обідів, 6 весільних прийнять, 4 ювілеї, обідня перекуска для учителів і студентів, які працюють над річником (Yearbook).

Культурно-освітня — улаштовано коротку програму в роковини поетеси Лесі Українки, виповнення „Довідника" і приготовлення історії, яка має вміститися в історію 50-ліття С.У.К., висвітлювання фільму „Поборювання недуги рака", висвітлювання діяпозитив Багатокультурного фестивалю, Свято Книжки.

Комітет Мистецтва старанно доглядає склад музейних речей при Народнім Домі, який має поверх 110 експонатів. Зарядили скілька вечерків вишивання хрестиками і писання писанок. Перед Великоднем відбулась демонстрація вироблення пасок. Приготовили багату виставу україн-

ських вишивок і ручних робіт під час Багатокультурного фестивалю, так само виставу мали з нагоди приїзду студентів до Йорктону з провінції Квебек. Придбали гарних вишивок на Великодній і Осінній базар.

Комітет відвідування хворих — відвідує хворих у шпиталях і головно на Великдень обдаровує хворих свяченою паскою і писанкою. Відсилає квіти хворим і квіти або картки співчуття в часі похоронів.

Старші сестриці прикрашують церкву квітами всередині надворі; дбають про чистоту Божого Храму. Доглядають свічок під час всяких Богослужень.

Відділ подає поміч недільній і рідній школі. Учнів у 1974—1975 навчальному році було около 58. Учителі були: садочок — Ґеня Ситульська, перша кляса — Дженит Ойстрик, друга кляса — Анна Гудима, третя кляса — Єлисавета Білан, четверта кляса — Фіялка Станіцька, п'ята кляса — Василь Семенюк. В рідній школі 1974—75 навчального року записано було 24 дітей;учителем був пан Василь Гриньків. Діти виступали в програмі Св. Николая, свято Т. Шевченка. Віктор і Оксана Ковальські вчили дітей українських танків і співу та приготовили програму на День Матері.

Головніші пожертви відділу: на місцеву церкву — $3,000.00, на Народний Дім — $1,453.80, на українську школу — $150.63, на Фундацію В. Сарчука — $100.00, оселю „Тризуб" коло „Кристал Лейку" — $100.00, на Етнічний фестиваль — $100.00, на поміч пожежі — $100.00, парафіяльний дім — $87.68, до освітнього комітету при нашій громаді — $250.00, за найвищі марки в українознавстві у вищій школі — $50.00 і ряд менших пожертв.

Фінансовий звіт: осталось в банку 31-го жовтня 1974 р. $5,017.82, прибутки в 1975 р. — $13,540.13, видатки — $12,218.00, 31-го жовтня 1975 р. в банку було — $6,296.15.

Заряд на 1975 рік: почесна голова — Анна Ковалик, уступивша голова — Павліна Чабан, голова — Анна Кучерява, заступниці: Анна Сірий і Левайна Вінтоник, кореспонденційна секр. — добр. Г. Зузак, рекорд. секр. — П. Семенюк, касирка — Орися Василишин, фінансова секр. — Єлисавета Білан, бібліотекарка — Вероня Трофанюк. Контрольна комісія — Розалія Стратійчук, С. Сінитова і Славка Скварчук. Референтка освіти — Докія Гриньків, „Променя" — Павліна Чабан. Членський комітет — Фіялка Станіцька і Єлисавета Вівчар. Мистецтво — Вероня Трофанюк, Дорис Корбут, Анастасія Лис. Відвідування хворих — очолює Анна Денисик, соціяльний — очолює Анна Олійник. Кухарки — Єва Білан, Василина Филипчук, Єлисавета Вівчар. Представниця до Державного Музею — Анастасія Лис. Телефонічний комітет — С. Трофаненко, М. Прокопчук, М. Королюк, А. Олійник, А. Головка, Леля Малайна і Ольга Копельчук.

З Ласки Божої ще один успішний рік перейшов при нашім відділі у дружній атмосфері і повній співпраці з церковним зарядом нашої громади.

Параскевія Семенюк, рек. секр.

ГЕМИЛТОН, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори товариства відбулися 10 листопада 1975 року, в залі Собору Св. Володимира.

Збори відкрила голова відділу пані Е. Гребенюк. Отець митрат В. Федак провів спільну молитву, і як настоятель склав щиру подяку голові та всім членкам відділу за велике старання, моральну і фінансову підтримку. Він дав признання в імені Собору за великий вклад праці жіноцтва, та побажав всім членкам доброго здоров'я і Божого благословення.

Слідував вибір президії. Предсідницею зборів була пані М. Пилипюк, а секретаркою пані М. Пасіка.

Вшановано пам'ять членок що відійшли у вічність однохвилинною мовчанкою.

Звіти цілорічної діяльности товариства здавали членки заряди і комітети.

Діяльність товариства: Впродовж року відбулось 10 місячних зборів і 1 засідання заряду. Членки т-ва приготовили Святу Перед-Йорданську Вечерю, обід за членів, які відійшли у вічність, вечерю на пущення, вечерю для місійної округи, обід для старшого відділу СУМК, спільне Свячене, і різні перекуски-прийняття.

Відсвятковано академію нашої патронки Лесі Українки. Членки сплатили автобуса і спільно взяли участь у відслоненні пам'ятника Лесі Українці в Торонто, Онт.

Членки т-ва також влаштували писанкове бінґо, показ ноші, весняний базар, весняний чай, і 4 випродажі вживаних речей.

Вітали голову Східньої Екзекутиви пані Г. Сенишин, і курсантів з Торонто, Прилагоджували страву на караван в Торонто, на поміч Інститутові Св. Володимира.

Відбулась членська перед-різдвяна вечеря, де членки обмінювались дарунками. Після добірної Різдвяної програми переведено збірку на „Промінь". Зібрано $83.50.

Цього року в нашій громаді відбулось дві важні події, а це: „Спалення моргеджу" всіх церковних боргів, і урочисто вшановано 25-літній ювілей священнослуження нашого пароха о. митрата В. Федака і добродійки при Соборі Св. Володимира. Наш відділ брав активну участь у цих імпрезах.

Фінансовий звіт відділу: з року 1974 осталося в касі — $129.11, прибутки у 1975 році — $6,563.98, видатки у 1975 році — $6,420.23, в касі осталось — $272.86.

Відділ пожертвував на місцевий собор $2,000.00. Базарові нагороди $200.00, на „Промінь" вислано $453.75, на Музей — $100.00, на пам'ятник Л. Українки — $100.00.

Вже 5-ий рік провадиться бінґо в приміщенні „Кен Бар Гол". Цього року — з цієї каси виплачено $11,000.00 на відновлення кухні в Соборній залі. Також передано $1,000.00 на місцевий собор.

Наші членки навчають в недільній школі, яку очолює добр. П. Федак. В українській школі директоркою є пані В. Логин.

Склад управи на 1976-ий рік: уступивша голова — Е. Гребенюк, голова — Наталя Бал, 1-ша заст. голови — Р. Окраїнець, 2-га заст. голови — Марія Грицьків, секретарка — Марія Пасіка, заст. сек. — Анна Гицик, касирка — Галя Олексюк, фін. секретарка — Леся Поплавська.

Контрольна комісія — Галя Довбета, Марія Баран, Марія Пилип'юк.

Референтки: культ.-освіти — Варвара Логин, Анна Токарик, Галя Козак, Інституту — Галя Лазарович, „Променя" — Уляна Криворучко, СУМК — добр. П. Федак, молодшого СУМК — Анна Белов, добр. П. Федак, Євгенія Кубрак, Архіву — Марія Пелеп'як, КУК — Марія Пилип'юк, Галя Лазарович, Анна Токарик, Місцевої Жіночої Ради — Анна Белов, Марія Грицьків, висилання квітів

хворим — добр. П. Федак, Катерина Баюс.

Комітети: Програмовий — очолюють: Марія Пилип'юк, Галя Липка, членки — Г. Німець, Н. Стредті, А. Долмен, А. Белов, добр. П. Федак, О. Антонюк, В. Логин, Р. Окраїнець, Д. Бажан, А. Грицик. Бінго в „Кен Бар" — очолює — Марія Пасіка, членки — Марія Грицьків, Галя Олексюк, Е. Гребенюк, Р. Окраїнець. Старших гомадян — очолює — Марія Пилип'юк, члени — А. Белов, М. Грицьків, Н. Новак. Відвідування хворих — М. Шічовей, Д. Загарій, М. Пелеп'як, В. Боровська, Е. Гребенюк, Р. Окраїнець. Телефонічний — очолює — Леся Когут, членки — Г. Довбета, Д. Бажан, О. Антонюк, М. Шічовей, М. Цибак, В. Боровська, М. Слюсарчук.

Почесні Сестриці — М. Волковська А. Чернишук, Л. Рущин, М. Шічовей, О. Антонюк, Д. Загарій.

Сестриці — Е. Роман, Т. Швед, О. Радчук, А. Радчук, В. Авраменко, Т. Олеськів.

Господині — М. Баран, Д. Загарій, Р. Окраїнець, В. Сіренко.

Догляд кухні — М. Баран.

Нововибрана голова пані Н. Бал висловила подяку за довір'я і просила помочі та співпраці, а сама обіцяла працювати щиро, і докласти всіх своїх сил, щоб виконувати обов'язки і відповідальність так як вони повинні бути.

Голова соборної громади п. М. Клим щиро привітав членок і в імені громади дав признання за всі здобутки. Він подякував за добру кооперацію і побажав новому зарядові ще кращих успіхів.

Збори закінчено молитвою. Після зборів вгощено всіх чаєм та солодким, що його постарали М. Пасіка і Н. Бал.

Марія Пасіка, секр.

ҐЛЕСЛИН, САСК.
ВІДДІЛ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ

Річні збори відділу відбулися 3 грудня 1975 в залі під церквою Св. Петра і Павла. Присутніх було 10 членок. Збори відкрила голова відділу Анастасія Гаврилів і попросила присутніх до молитви.

Предсідницею зборів була пані Анастасія Гаврилів а секретаркою пані Анна Буй. Пані Анастасія Гаврилів привітала членок і подякувала за довір'я і попросила присутніх встати і вшанувати мовчанкою померлих членок.

Відтак слідували звіти уступаючого заряду. Голова у своїм звіті склала щиру подяку всім членкам за їх так гарну кооперацію впродовж року у товаристві.

Впродовж року відбулося 9 місячних зборів, 1 Великодний шинковий бінго, приготовили 2 весільні вечері, помагали трьом родинам у похоронних перекусках, відсвяткували празник церкви, День Подяки, улаштували пирогову вечерю, прийняття нового пароха до громади, членкині ходили на збірку для будови старечого дому у Turtleford.

Членки відвідували хворих у шпиталі, а також старших по домах, висилали квіти і картки по шпиталях.

Наш відділ малий, маємо 12 членок і 3 почесних, працюємо більш при місцевій церкві. Жертвуємо на народні інституції по змозі.

Фінансовий звіт: з 1974 року осталось в касі — $1,728.44, прибутки в 1975 р. — $2,301.67, видатки — $1,382.04, осталось в касі — $2,645.07.

Заряд на 1976 р.: голова — Анастасія Гаврилів, заст. голови — Гилда Зубяк, секр. — Марія Гарасим, заст. секр. — Катерина Данилів, касирка — Анна Буй. Контрольна комісія — Марія Гарасим, Рузя Бойко. Бібліотекарка — Роберта Дмитришин, Шпитальний комітет — Єва Дмитришин.

К. Данилів, секр.

СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися в Народнім Домі 26 листопада. Предсідницею зборів була М. Рацой, а секретаркою М. Антонюк. Вшановано пам'ять членок відійшовших у вічність однохвилинною мовчанкою.

Урядниці управи та голови комітетів давали звіти з цілорічної діяльности. Відбулось 11 місячних зборів.

Діяльність товариства: Членки приготовили Йорданську Святу Вечерю, як також на пущення і на Маланку. На похорони і бенкети. Регулярно товариство дає вечерю для Лайонс Клюбу. Під час полевої Служби Божої членки зайнялися обідом. Товариство улаштувало перед Великоднем випродаж домашнього печива; членки помагали у збірках на Червоний Хрест і мали розігравку на пресовий фонд „Променя"; відвідували хворих; включно з базаром мали випродаж домашнього печива і вишивок.

На освітньому полі праці: Відсвяткували пам'ять Лесі Українки, роковини Тараса Шевченка і День Матері; вчили писання писанок і навчали колядок; ходили колядувати з членами церковної громади. Товариство передплачує „Промінь" до шпиталю і Старечого Дому. Членки, які є присутні на кожних зборах дістають ложечку з відзнакою.

В квітні ми мали семінар української мови. Лекції і демонстрації давали добр. і о. Філь, п. Сембалюк, п. Василишин, Л. Врайт і п. Пелех.

Щира подяка ієромонахові Лаврентієму, що провадить українську школу, релігійну школу молодших і старших, СУМК, а також зорганізували школу українських танків.

В протязі року товариство жертвувало на: Народний Дім $360.00, „Промінь" — $98.00, місцеву церкву — $1,125.00, культурну працю — $635.00.

Фінансовий звіт: З року 1974 осталось в касі $4,537.56, приходи в 1975 році — $10,962.70, видатки 1975 р. — $9,392.92, осталось в касі $6,248.29.

Заряд відділу на 1976 рік: голова — М. Паламарик, заст. голови — Л. Врайт, секретарка — М. Кокотайло, касирка — М. Івасюк.

Референтки: „Променя" — Є. Рошко, освіти — М. Рацой, видавництва — Т. Тивонюк, кореспонд. секр. „Променя" — М. Антонюк. Контрольна комісія : М. Антонюк, П. Колотилюк, Л. Леськів.

Наш заряд і членство бажає успіхів редакції „Променя" і всім, що працюють для українського народу.

Марія Антонюк, пресова реф.

ВАТСОН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в четвер 6 листопада 1975 року в домі пані Анни Манчур. Збори відкрила заст. голови Марта Франко молитвою, привітала присутніх. Секретарювала на зборах пані Анна Секундяк. Слідували звіти урядниць і комітетів.

Про діяльність відділу звітувала секретарка А. Секундяк, а від Комітету сестриць — пані Катерина Каміновська.

Фінансовий звіт — О. Бокшован.

Упродовж року відбулось 8 місячних зборів. Відсвятковано День Ма-

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

ТЕЛЯЧА ПЕЧЕНЯ З НАЧИНКОЮ

Потрібно на 8 - 10 осіб:

4 ф. телятини від шинки
1 зубок часнику
1 білок
1 ф. змеленої шинки
1 яйце
1 жовток
4 ложки товщу

М'ясо почистити й потовкти на стільниці, щоби вийшов один плат. Натерти часником із сіллю. Білок добре розбити і помастити ним поверхню м'яса. Шинку вимішати з яйцем і жовтком, і розвести рівномірно по телятині. Звинути і зв'язати ниткою. Вибрати стирочкою з поверхні воду. Вложити на сильно розігрітий товщ на 300° на півтори до двох годин. Коли м'ясо спечене, полити підливою і прикрити посудину, нехай прохолоне. Тоді краяти в тонкі пластинки і подавати з холодними підливами та салатами.

— — —

МОРКВА ЗІ СМЕТАНОЮ

Потрібно на 4 - 6 осіб:

4 великі моркви
3 ложки сметани
1 ложочки муки
1 ложочка масла
1 зубок часнику

Почистити моркву і покроїти в тонкі кружальця. Вложити до ринки, влити трохи води і масло, посолити і варити аж зм'якне. Окремо розколотити у сметані дрібку муки і залити моркву, нехай раз закипить. Коли хтось любить часник, може додати розтертий під кінець.

— — —

ХРУСТ

3 жовтки
2 цілі яйця
1 ложка цукру
1 ложечка ванілії
½ ложечки соли
1 ложка сметани
1 ложечка „бренді"
мука на заміс.

Яйця вбити на піну. Додати все решта. Додати стільки муки, щоб було тісто таке, як на пироги. Розтачати тісто тонко, краяти паски півтора цаля ширини, порозтинати паски на три цалеві кавальчики. Кожний кавальчик прорізати на середині і вивернути один кінець до середини, кінці можна трошки розрізати на пів цаля. Смажити на гарячім товщі до рум'яности з обох сторін. Виймати на чистий папір, щоб товщ збіг. Посипати цукровою мучкою.

МАКІВНИК

Тісто на маківник уживати як подано вище. Мак спарити, намочити на годину і змолоти на машинці. Заправити медом, тертою шкіркою з цитрини і ванілією. Тісто розтачати тонко, посмарувати білком і накладати маком на палець грубости. Поверху маку можна ще посипати дрібно січені родзинки та горіхи. Завинути тісто у валок ще й легко його перекрутити, вложити у висмаровану бляху. Цілий валок добре поколоти вилочками, посмарувати маслом і положити в теплім місці, щоб підросло.

— — —

КОРИСНІ ПОРАДИ

Городина — Коли вариться буряк у борщі, сіль слід давати на останку. Буряк зварений у солоній воді набуває чорного землистого кольору. Добре зберігається кольор у підкисленій воді.

— — —

Нові череп'яні вазонки на квіти перед тим, як садити в них рослини, добре намочити, бо череп'яна посуда забирає багато вогкости і рослина може засохнути.

тері, роковини Шевченка і Лесі Українки.

Членкині брали участь у місцевім фестивалі, приготовили два обіди, спільне свячене, храмовий обід і влаштували один базар та приготовили одну похоронну перекуску. Також улаштували чай і випродаж домашнього печива, справили вечірок в домі старших громадян та відвідували хворих у шпиталі.

Відділ поза потребами церкви старається давати фінансову поміч, як організаційний фонд Союзу Українок Канади, журнал „Промінь", Музей Союзу та доглядає й удержує залю під церквою.

Членкині ходили колядувати разом з членами церковної громади.

Фінансовий звіт: з 1974 року лишилось — $212.96, прибутки в 1975 році — $614.58, видатки — $704.22, в касі лишилось — $123.32.

Управа відділу на 1976 рік: голова — А. Секундяк, заст. голови — К. Каміновська, секр. — Розалія Маґас, фін. секр. — Оля Бокшован. Комітет сестриць — А. Манчур, К. Каміновська, Л. Процко, і А. Дучак. Господині — Л. Процко, М. Франко, Г. Романюк, А. Вочняк. Комітет шпиталю — М. Зук, К. Каміновська і А. Секундяк. Контрольна комісія — М. Франко і К. Каміновська.

Р. Маґас, секр.

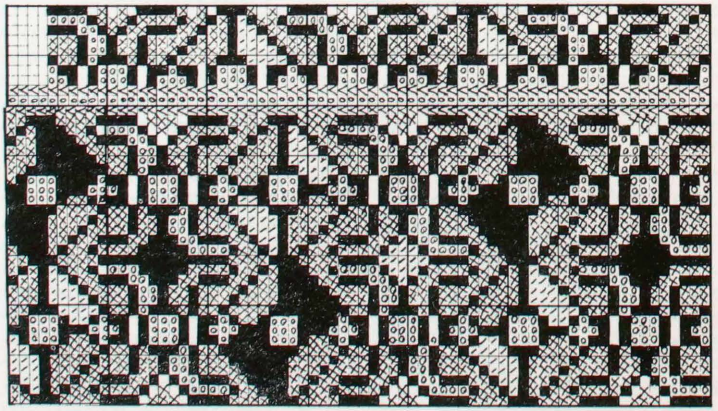

Цей взірець був поміщений в ч. 12 з грудня 1975 р. і через помилку значки кольорів не були вірно подані. Кольори ниток мають бути такі: ■ — чорна, × — червона, / — зелена, ○ — жовта, косочка червона. Взірець чоловічої сорочки.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять моєї дорогої дружини, бл. п. Анастасії Тріщук, у другу річницю смерти складаю на нев'янучий вінок і засилаю $20.00 на журнал „Промінь', якого Покійна високо цінила і час від часу дописувала.

Василь Тріщук, Оттава

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих родичів, бл. п. Дмитра і Василини Сас, як рівнож у світлу пам'ять родичів мого мужа Олекси Ленька, бл. п. Юрія і Олекси Ленько складаю нев'янучі вінки і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дора Ленько, Канора, Саск.

— — — — —

З пожертв на нев'янучий вінок під час похорону бл. п. Івана Галика у Вотерфорд, який упокоївся 5 січня 1976 року приділено 28.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

За громаду у Вотерфорд — М. Дроздовський

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу найдорожчої мами, бл. п. Єви Кухти, яка упокоїлась 6 січня 1975 року у Єллов Крік, Саск., в її світлу пам'ять засилаємо $20.00 на журнал „Промінь", що його покійна Мама так високо цінила та читала його від першого числа. Вічна їй пам'ять!

Сини: Василь, Іван та Ігор Кухти
і дочка Галя Зузак

— — — — —

У третю річницю смерти моєї дорогої дружини і мами Анастасії, яка упокоїлась 23 лютого 1973 року, у її пам'ять складаю $50.00 на журнал „Промінь", якого Покійна високо цінила разом з його працівниками.

Никола А. Григорчук з родиною
Етелберт, Ман.

Складаю $5.00 на нев'янучий вінок моєї давньої доброї сусідки з Тандер Бей, бл. п. Стефанії Крупки, яка упокоїлась 27 червня 1975 року. Спи спокійно, а я буду Тебе згадувати як добру і милу людину.

Євгенія Щипанська, Виндзор, Онт.

— — — — —

У першу річницю смерти мого дорогого батька бл. п. Михайла Шпака, який упокоївся 3 лютого 1975 року, замість вінка складаємо $10.00 на журнал „Промінь", якого вони перечитували разом з мамою бл. п. Анною, яка упокоїлась 14 березня 1974 р.

Дочка Ганна, зять Євген Іванчуки, внуки,
і правнуки, Витков, Саск.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу мого дорогого мужа, батька і дідуся бл. п. Івана Галика, який упокоївся 5 січня 1976 року, у світлу пам'ять Покійного засилаю $6.00 на журнал „Промінь".

Дружина Рузя Галик, діти: Леся, Роберт,
Гриць, Славко, Петруся і внуки,
Вотерфорд, Онт.

— — — — —

Уже минає 5 років, коли відійшла від нас наша люба дружина, мама і баба бл. п. Ядвіга Котишин з Мирнам, Алберта. Народилася мама 8 серпня 1893 у Білявцах, Галичина а упокоїлась 2 березня 1971. В її світлу пам'ять складаємо на нев'янучий вінок і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь", який вона так дуже любила читати.

Муж Василь Котишин,
діти і внуки

— — — — —

У світлу пам'ять нашого дорогого тата, дідуня бл. п. Івана Ґабриша з Гефорд, Саск., який упокоївся 14 лютого 1963 року, засилаємо $5.00 на журнал „Промінь". Тебе, Тату, ніколи не забудемо.

Діти, внуки і правнуки — Михаліна, Роман, Богдан,
Мирон, Дарин, Роний і Донна Дем'янюк,
Вавт Бирнабі, Б. К.

Складаю нев'янучі вінки в пам'ять мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Теодора Велігроцького, який упокоївся 12 січня 1954 року й у другу річницю мого дорогого сина, бл. п. Романа Велігроцького, який упокоївся 28 березня 1974 року в Торонті, в їх світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина, мама, дочка і сестра
Оксана Гриньків, Брентфорд

— — — — —

У другу річницю смерти мого дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Петра Немировського, який упокоївся 29 березня 1974 року. Замість квітів на його могилу, засилаю в його світлу пам'ять $5.00 на журнал „Промінь".

Засмучена дружина Анеля Немировська,
Брентфорд.

DAUPHIN FESTIVAL...

persecuted in Ukraine, they sang their song "Zvil'nit' Moroza, Zvil'nit' Karavans'koho". Throughout the performances, besides being the Musical Director and orchestra leader for all of the past ten festivals, Ted Komar worked magic with his medley of Ukrainian music and showed why he was one of the finest accordion players anywhere.

Joan Karasevich, leaving her sick bed after a kidney stone attack, like a true professional, arrived in Dauphin eager to team up with her old university fellow performer, Ed Evanko.

The two performers rendered the love duet from the opera "Zaporozhets za Dunaiem."

The Rusalka Dancers, with their breathtaking, precise, gravity - defying dances, brought each performance to an end in a whirlwind of action and color, and rousing the audience to thunderous ovations. *"Svoboda"*

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Гамільтон, Онт. — Відділ ім. Л. Українки, з нагоди членського вечора реф. Ю. Криворучко переслала на пресовий фонд 996.50

Саскатун, Саск. — Відділ ім. О. Кобилянської, реф. М. Гарбус — пожертви на нев'янучі вінки й $258.00 на передплати.

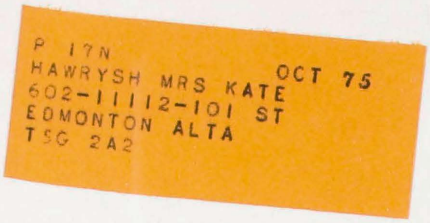
P 17N
HAWRYSH MRS KATE OCT 75
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

Вегревил, Алта. — Відділ ім. Княгині Ольги, О. Мельничук $54.00 на передплати.

Монтреал — Відділ „Доньки України", реф. М. переслала пожертви на нев'янучі вінки й $240.00 на передплати.

Геффорд, Саск. — Відділ ім. О. Басарабової, реф. А. Ткачук — $78.00 на передплати й пожертву на прес. фонд $50.00

Норт Бетлфорд, Саск. — Відділ ім. О. Пчілки, М. Гарасимів $78.00 на передплати.

Вернон, Б. К. — Відділ ім. Княгині Ольги, Н. Микитюк $96.00 на передплати.

Чиливек, Б. К. — Відділ ім. О. Кобилянської, А. Крип'якевич $36.00 на передплати.

Келовна, Б. К. — Відділ ім. С. Стечишин, М. Митран $48.00 на передплати.

Мирнам, Алта. — Відділ ім. О. Пчілки, К. Ханасик — $48.00 на передплати й пожертву на пресовий фонд журнала $35.00

Тандер Бей, Онт. — Відділ ім. О. Пчілки, Анна Стасів $30.00 на передплати.

Торонто — Анна Бойко — $30.00 на передплати.

Едмонтон — Відділ ім. Княгині Ольги, з нагоди „Свята книжки", д-ка Надія Стус — на прес. фонд $30.00

Принс Альберт, Саск. — Відділ ім. Княгині Ольги, В. Марковська — $24.00 на поновлені передплати.

Виндзор, Онт. — Відділ ім. Л. Українку, Е. Щипанська $48.00 на передплати.

Ватерфорд, Онт. — З похорону бл. п. Івана Галика, М. Дроздовський переслав $28.00

Валей, Б. К. — Відділ ім. О. Кобилянської, Н. Боярчук $54.00 на передплати.

Йорктон, Саск. — Відділ ім .О. Пчілки, реф. П. Чабан $48.00 на передплати.

Ґлеслин, Саск. — Відділ ім. О. Басарабової, на прес. фонд К. Данилів переслала $24.00

Лондон, Онт. — Відділ ім. Княгині Ольги, Н. Шульга $18.00 на передплати.

Стінен, Саск. — Марта Маленька переслала $24.00 на передплати.

Келґері, Алта. — З нагоди прийняття в честь Анни Козлик в день її уродин із збірки на пресовий фонд М. Лисейко переслала $12.42

Вінніпеґ — Відділ ім. Л. Українки при катедрі Пресв. Трійці, реф. Д. Черевик переслала $143.00 на поновлені передплати.

Давфин, Ман. — Відділ ім. Л. Українки, М. Білоус $36.00 на передплати.

Реджайна, Саск. — Відділ „Доньки України", д-ка Е. Олесюк на прес. фонд $10.00

Ванкувер — Відділ ім. Л. Українки, реф. П. Клюкевич $54.00 на передплати. Також С. Гузик переслала $24.00 на передплати.

Мензі, Ман. — Відділ ім. Л. Українки, Р. Пелешок переслала $54.00 на передплати й на пресовий фонд $10.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

П-во Степан і Олександра Мойсюки з Келовна, Б. К. зложили на прес. фонд $50.00
Катерина Лабюк — Канора, Саск. 29.00
Йоганна Михайленко — Саскатун 25.00
С. Цимбал — Торонто 12.00
Марія Костюк — Ту Гилс, Алта. 8.00
Д-ка Меланія Мельничук — Вегревил, Алта. 6.00
Марта Маленька — Стінен, Саск. 6.00
Олена Кирилюк — Геллок, Минн. 5.00
Л. Козар — Етелберт, Ман. 5.00
Текля Кравчук — Елфрос, Саск. 5.00
Наталія Пелешок — Мензі, Ман. 5.00
Елена Коваль — Келґері, Алта. 5.00
Ольга Скігар — Вінніпеґ 5.00
С. Степанюк — Миссиссаґа, Онт. 5.00
Марія Савіцька — Сарді, Б. К. 5.00

По $4.00: — Н. Мисак, А. Косс, Ніна Вірстюк — Едмонтон, Л. Зюбрак — Принс Альберт, Саск., Маріянна Подеалюк — Гвайт Рок, Б. К., Юстина Федейко — Гай Левел, Алта., Марія П. Боднарчук — Ґронлид, Саск., М. Татарчук — Сен Лен, Кве., Люба Яремко — Киченер, Онт., д-ка О. Сацевич — Бирнабі, Б. К., П. Дверничук — Торонто, д-ка Анна Апонюк — Давфин, Ман., д-ка Емілія Труфин, Роблин, Ман., В. Доброгорська — Флин Флон, Ман., М. Петрусенко — Чатам, Онт., Марія Симчич, Докія Міхоцька — Вінніпеґ, д-ка П. Свириденко — Содборі, Онт.

По $3.00: — Анна Підвисоцька — Монтреал, Маргарета Ревуцька — Вінніпеґ, Айрис Файст — Саскатун, Д. Максимич — Лашін, Кве.

По $3.25: — Софія Литвин — Едмонто.

По $2.00: — К. Горбачевська, П. Ткаченко, М. Редчук, А. Кіпибіда — Монтреал, Павля Карман — Торонто, Марія Ґужда — Ізлингтон, Онт., Марія Олійник — Гаєс, Саск., Анна Курилів — Содборі, Онт., Софія Давидюк — Айтуна, Саск., С. Залозецька — Вінніпеґ, Галя Фодчук — Вегревил, Алта., Марія Митран — Келовна, Б. К., Анна Ванійо — Торонто.

По $1.00: — Федора Коваль — Летбридж, Алта., М. Гамонів — Келґері, М. Стрілецька, Марія Байдак, С. Еліка, К. Кошлай, К. Редкевич — Монтреал, Наталія Березнюк, М. Ґузак, Василина Клапій — Едмонтон, Катерина Бортняк, Александра Чорнейко, Анна Кучерява, Павліна Чабан, Орися Василишин, Марія Скибінська, Ліна Фиргасон — Йорктон, Саск., Анна Романко — Торонто, О. Боднар — Етерлей, Онт.